www.polissia.net

Полісся

Громадсько-політична газета

№42 (9600)

Четвер, 19 жовтня 2023 року

Цікаві люди

Із шахами не розлучається навіть на фронті

«ВОЇН ПОВИНЕН ТРЕНУВАТИ НЕ ЛИШЕ М'ЯЗИ, АЛЕ Й МОЗОК», — ВВАЖАЄ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ІЗ ХОТЕШОВА СЕРГІЙ ПРИДАТКО.

Іванна ГАЙДУЧИК

Чоловік вже давно знаний на теренах нашого району як талановитий шахіст-шашкіст, переможець багатьох турнірів різного рівня. Поповнив ряди військових ще до повномасштабного вторгнення рашистів, як тільки з'явилось формування тероборони на Камінь-Каширщині. Відтоді доводилось стояти на захисті рідної землі у прикордонній зоні Полісся, згодом – на східному фронті країни. Але навіть на службі він не розлучається зі своєю шахівницею.

Поміркований, розсудливий, стриманий, терпеливий... У ньому чудово дифузують усі якості, притаманні вмілому гросмейстеру. Любов до інтелектуального спорту з'явилась у нього змалку, згодом переросла у стиль життя. Сімейні вечори не обходились без шашок чи шахів. Так поступово передав хист до цього хобі й своїм синам. Двоє з яких були, між іншим, неодноразовими учасниками та призерами змагань разом із батьком. Бувало, Придаткам доводилось навіть зустрічатись у двобоях один із одним. Чи піддавався хтось комусь коли-небудь – не зізнаються.

Закінчення читайте на 6 стор.

У вірі і надії

Просімо захисту у Богородиці

У КАМЕНІ-КАШИРСЬКОМУ НА ПОДВІР'Ї СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОГО ХРАМУ З'ЯВИЛАСЯ ФІГУРА ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ – ПОКРОВИТЕЛЬКИ ХРИСТИЯНСЬКОГО РОДУ.

Тепер сюди у будь-яку хвилину можуть приходити військовослужбовці, їх рідні та інші містяни, аби попросити у Неї заступництва для наших воїнів, помолитися за здоров'я чи упокій українських захисників. Цю зону ще удосконалять та довершать, але вже зараз тут можна запалити лампадку та залишити прапорці із написами назв підрозділів, імен загиблих бійців чи тих, хто потребує Божої опіки в бою, допомоги на лікарняному ліжку, є зниклим безвісти. За них будуть також молитися усі, хто навідається в це місце, незалежно від конфесійної приналежності.

В Україні традиція встановлення фігур Святої Діви Марії притаманна зазвичай Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині. Тут їх часто можна побачити не лише біля культових споруд, але й навіть на приватних подвір'ях. На теренах Волині, де більшість релігійних громад є православними або протестантськими, таку меморію зустрічаємо лише деінде. На Камінь-Каширщині, наприклад, є фігури хреста та Богоматері у Раків Лісі, Божої Матінки — поблизу пожежної частини у райцентрі (на перехресті, що веде до костелу) та у холі районної лікарні. Усі вони різняться розписом і барвами.

«Фігура Богородиці, яку встановили на території Свято-Миколаївської церкви до свята Покрови, виконана із дотриманням православних стандартів: синя туніка (що означає людське начало), червона накидка (царське, божественне), в руках білий омофор (символ чистоти). Такі позиції кольорової гами уособлюють те, що Діва Марія народилася звичайною жінкою й непорочною стала матір'ю сина Божого, Спасителя світу. Хто був, наприклад, у православній Греції, той натрапляв на подібні скульптури у святих місцях.

Меценатом нашої меморії стало подружжя Анатолія та Наталії М'якот. Зараз вони проживають за кордоном, але хотіли б залишити в рідному місті таку релігійну пам'ятку. Фігура розташована на незначному ландшафтному підвищенні, довкола неї можна буде залишати прапорці від імені бригад чи окремих воїнів, які потребують молитви. Тут кожен має можливість помолитися за наших братів і посестер, які воюють із мокшанським агресором. Запалити лампадку за здоров'я, і за душі, які пішли до Господа у засвіти. Ми ще дооблаштуємо цю зону. Це має бути особливе місце, наш спільний пагорб плачу і надії, смирення і співчуття, міцності духу і віри. Тож кличемо до цього молитовного єднання усіх небайдужих християн незалежно від конфесій», - зазначає настоятель храму і капелан Володимир Мицько.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Реклама

КУПЛЮ ХУДОБУ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ.
Тел. 097-84-39-188.

Куплю телята, корови. 100 грн/кг.
098-403-51-04,
099-472-06-39.

РОМАН, с. Видерта.
КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА.
068-047-70-95.

КУПУЄМО ТЕЛЯТА.
097-193-61-55.

КУПЛЮ ДОРОГО КОРОВИ, КОНІ, БИКИ, ЛОШАТА.
Продаж худоби на годівлю.
Тел.097-768-40-40

КУПЛЮ КОНІ, КОРОВИ, БИКИ, ЛОШАТА.
ЯК НА ЗАБІЙ ТАК І НА ГОДІВЛЮ.
Тел. 050-03-80-639,
068-567-25-71.

КУПЛЮ ТЕЛЯТА, ЛОШАТА, ШКУРИ.
Тел. 098-49-12-626,
099-37-89-459.

КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА – ПОСТІЙНО.
Тел. 098-640-11-10.

КУПЛЮ ДОРОГО ТЕЛЯТА
Тел. 097-492-47-32,
095-242-28-46.

Тел. 097-809-69-18.
КУПЛЮ СВИНІ, ТЕЛЯТА.

КУПЛЮ ДОРОГО корови, бики, коні, лошата, дорізи.
Тел. 067-52-65-278.

Принеси до салону стару ланцюгову пилу будь-якої марки та отримай знижку на придбання нової бензо- або електропили з 3-річною гарантією!

DNIPRO-M TRADE-IN 2–31.10
ПРОПОЗИЦІЯ ОБМЕЖЕНА

Бензопила ланцюгова DSG-45H
4 297 грн ~~5 997 грн~~
3 597 грн ЦІНА ПО TRADE-IN

За більш детальною інформацією звертайтесь в салон майстерності Dnipro-m в м. Камінь-Каширський, вул. Шевченка, 11, тел. 067-414-51-96

Акція діє до 31 жовтня включно! Встигніть оновити свої ланцюгові пили з вигодою!

Поліський ранок

Сонце
Схід 07:50 Захід 18:19
Тривалість дня 10 год 29 хв.
Місяць
Захід 19:36 (18 жовтня)
Схід 13:37
Перша чверть 22 жовтня.

Погода на тиждень

ЧЕТВЕР +2 +9
19 жовтня .....
П'ЯТНИЦЯ +3 +5
20 жовтня .....
СУБОТА +4 +9
21 жовтня .....
НЕДІЛЯ +10 +16
22 жовтня .....
ПОНЕДІЛОК +7 +12
23 жовтня .....
ВІВТОРОК +6 +10
24 жовтня.....
СЕРЕДА +5 +12
25 жовтня .....

Народні прикмети

- Ранкове небо жовтого кольору - будуть опади.
- Вечірня зоря червона - до негоди.
- Побачили ворон, які збираються в зграї, - гряде негода.
- Дим стоїть стовпом - до теплої сонячної погоди. Якщо стелиться по землі - буде дощ.
- Бліде сонце на заході - до похолодання.
- Якщо ранок туманний і похмурий -день буде погожим.

Чи знаєте ви, що...

Учні давньогрецького філософа Платона одного разу попросили його дати визначення людини, на що той відповів: «Людина — це тварина на двох ногах, позбавлена пір'я». Однак після того, як Діоген Синопський приніс в Академію общипанного півня і пред'явив його як «платонівську людину», Платону довелося додати: «І з плоскими нігтями».

Цей день в історії

1918 - створена у Львові Українська національна рада на чолі з Євгеном Петрушевичем проголосила утворення Української держави на українських етнічних землях у складі Австро-Угорщини. Невдовзі нове утворення отримає назву Західноукраїнська Народна Республіка.

Влучно сказано

Данте Аліг'єрі — видатний італійський поет доби Відродження, письменник і політик, якого називають «Батьком італійської літератури:

"Найгарячіші місця в пеклі призначені для тих, хто в часи великих моральних випробувань зберігав НЕЙТРАЛІТЕТ".

Секрети світу

Це база ВПС Великої Британії Менвіт-Гілл на півночі англійського графства Йоркшир. Вона вважається найбільшим у світі центром електронної розвідки - перехоплює сигнали з метою збору розвідданих для Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучених Штатів Америки.

Милосердя

Тепло небайдужих сердець – одиноким

Найкращим виявом пошани та турботи є добрі справи. А найбільше уваги та підтримки потребують одинокі люди, які через певні життєві обставини позбавлені сімейного тепла та родинного затишку. У відділенні стаціонарного догляду для постійного проживання у Камені-Каширському їх забезпечують усім необхідним працівники соціального закладу. На допомогу приходять і небайдужі жителі місцевої громади. Так, зокрема, від початку жовтня до них завітали із добрим словом і гостинцями школярі із Підцир'я та райцентру. А мешканці Брониці традиційно допомогли заготовити сільгосппродукцію.

«У нашому освітньому закладі постійно організовуємо різноманітні благодійні заходи. Ми відправляємо продукти харчування і інші необхідні речі для захисників, дітей-сиріт, громадян похилого віку тощо. Ось і цього разу ми влаштували чергову доброчинну акцію «Подаруй тепло своїх сердець», аби допомогти Камінь-Каширському будинку для одиноких. Хорошу ініціативу підтримали вчителі, учні та їх батьки. Разом нам вдалось зібрати для потребуючих чай, печиво, цукерки, фрукти та овочі, крупи, консервацію, теплий одяг, миючі засоби. Придбали для них також праску та електрочайник. А Церква ЄХБ «Христа Спасителя» забезпечила індивідуальними пакунками із засобами гігієни», - зазначила заступниця директора з виховної роботи Підцир'ївського ліцею Тетяна Грищук.

Днями, аби подарувати часточку безкорисливого піклування, сюди також завітали із наборами смаколиків і учні Камінь-Каширського ліцею №1 ім. Євгена Шабліовського. Приїхали до будинку одиноких і дари із Брониці. Вже декілька років поспіль громада села на чолі зі старостою Петром Кошелюком допомагає соціальному закладу із заготівлею сільгосппродукції – картоплі, столового буряка, моркви, капусти тощо.

«Щиро дякуємо всім, хто небайдужий до наших потреб. Спільними зусиллями ви зігріли серця одиноких людей чуйністю і турботою. Вони відчули себе не самотніми у цьому світі, знають, що про них піклуються і пам'ятають», - каже завідувач відділення стаціонарного догляду для постійного проживання Ярослав Митчик.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Доброта

П'ятеро жителів села Хотешів отримали від благодійників інвалідні візки

Зі сльозами радості та словами вдячності зустрічали хотешівці минулого тижня волонтерів, які відгукнулися на прохання допомогти засобами для пересування п'ятьом місцевим жителям. Адже переконані, що труднощі, з якими стикалися ці люди впродовж тривалого часу, тепер долатимуться легше.

Місяць тому Хотешівський сільський комітет, якого очолює Володимир Маковецький, звернувся до благодійного фонду «Віримо в Україну» з проханням надати інвалідні візки для людей, котрі мають проблеми із опорно-руховим апаратом. Потреба у таких засобах виникла, зокрема, у Ярослава Гірченка, Миколи Птачика, Віктора Марчука (не можуть самостійно пересуватися внаслідок хвороб), Світлани і Катерини Королік (втратили мобільність через травми).

У доброчинній організації відгукнулися на прохання і знайшли можливість допомогти цим людям. Відтак представник фонду «Віримо в Україну» на Камінь-Каширщині Віталій Мисік спільно з партнерами доставив візки цим людям.

«Сподіваємося, інвалідні колясски, які, до речі, нові, допоможуть цим жителям у пересуванні. Маючи можливість, раді підтримати у непростий час», — зазначив Віталій Петрович і побажав кожному здоров'я.

Насправді це не перша доброчинна акція, яка реалізовується на Камінь-Каширщині благодійним фондом «Віримо в Україну». Як розповідає Віталій Мисік, допомогу вдавалося залучати також для Камінь-Каширської ЦРЛ. Їй передавали інвалідні візки, дитяче харчування, засоби гігієни.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Добра справа

Щоб вода не полонила місто

У КАМЕНІ-КАШИРСЬКОМУ ОЧИСТИЛИ ВІД ЗАМУЛЕННЯ ТА ЗАБРУДНЕННЯ РІЧКУ ЦИР

Окрім того формують захисну дамбу. Такі заходи проводять не лише з метою облагородження прибережної зони, але й для запобігання у майбутньому підтопленню житлових будинків, господарських споруд, земельних ділянок містян.

Грудень 2022-го та весну 2023-го камінь-каширці довго не забудуть. Особливо ті, кому доводилось добиратися до своїх будинків човнами та регулярно викачувати воду із домівок аж до травня. Місто й села району двічі поглинали масштабні паводки. Окремі житлові масиви опинилися відрізаними від цивілізації. Тоді представники органів місцевої влади обіцяли вирішити проблему й надалі попередити подібну критичну ситуацію. Слова дотримали. За кошти субвенції міськради (а це 500 тисяч гривень) замовили у Регіонального офісу водних ресурсів у Волинській області проєкт на очищення 1600 метрів річки Цир. Упродовж останніх двох тижнів завершили упорядковувати ділянку, яка тягнеться від моста, що по вулиці Шевченка, до заміської зони у напрямку вулиці Воля. Підрядник робіт – місцеве товариство з обмеженою відповідальністю «ДОФ Арбо». Окрім того, розпочали роботи з облаштування дамби (в районі басейну та пожежної частини) довжиною 800 метрів. Перший етап уже завершили. Згідно технологій через два тижні, коли підсохне земля, виконають фінальні штрихи. Це врятує від підтоплень не лише існуючі домогосподарства в цій частині райцентру, але й попередить їх у масивах, що мають забудовуватись.

«Канали поза містом не чистили вже років із десять, а річку (і то тільки кілометр у зоні міського парку) востаннє облагороджували у 2018 –му. Відрадно, що попри умови війни цієї осені міськрада та райдержадміністрація пішли нам назустріч. Завдяки цьому вдалося розчистити не тільки 1600 метрів річки, але й понад 4 км меліоративних каналів у зоні зниклого поселення Порічани. Уже розробили проєкт на упорядкування 32 км річки Цир протяжністю від Яловацька до Ворокомле. Як тільки його погодять всі інстанції та з'явиться фінансування, зможемо приступити до продовження робіт, Але це вже, скоріше за все, буде не у цьому році», - пояснює очільник Камінь-Каширської експлуатаційної дільниці Регіонального офісу водних ресурсів Леонід Занюк.

Зі слів містян, дехто уже відчув покращення на своїх обійстях. Але, зрештою, не всі задоволені, каже Леонід Кирилович, дехто вже висловив їм своє обурення. Так, за містом під час очисних робіт, аби запобігти підтопленням, зруйнували стихійний перехід через річку. Трохи далі є місточок, через який власники полів все ж можуть дістатися до своїх ділянок, але дещо довшим шляхом.

«Просимо громадян із розумінням поставитися до ліквідації «зайвого» об'єкта на водоймі. І якщо й облаштовувати у цьому місці додатковий переїзд, то тільки згідно відповідних норм та погодження міськради. Адже від цього також залежить, чи вийдемо сухими із води цього року, на противагу попередньому», - каже начальник дільниці.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Обережно, шахраї!

... І 45 тисяч як корова язиком злизала!

Жителям району варто проявляти більшу пильність, аби не потрапити "на гачок" аферистів. Особливо — "гуляючи" інтернет сайтами. Саме в цифровій мережі, зважаючи на її популярність та велику кількість користувачів, злочинці нині зосередили свою діяльність, виманюють гроші у громадян. Їх жертвами стають переважно довірливі, надто безпечні чи погано обізнані в тонкощах роботи Інтернету люди.

На жаль, одна жителька міста, яка не надала належної уваги тому, що не за всіма посиланнями у всесвітній павутині варто переходити, також поповнила список жертв шахраїв. Вона побачила повідомлення "Допомога від держави", тож вирішила прочитати його. Достатньо було одного кліку мишкою, і з карткового рахунку жінки пропало понад 36 тисяч гривень.

Іншій містянці зловмисники зателефонували особисто. Представившись працівниками одного відомого оператора, вони видурили у неї більше 45 тисяч гривень.

Отож, кілька порад нашим читачам, як вберегтися та не повторити цей сумний приклад.

✓ Не відповідайте на дзвінки із невідомих номерів, або ж, якщо це не можливо (наприклад, через особливості вашої роботи), встановіть програми – визначники, які можуть надати вам певні відомості про абонента, що телефонує. Зокрема, такі застосунки "підтягують" з мережі інформацію (базуючись на відгуках інших людей) щодо підозрілих номерів, якими користуються злочинці.

✓ Банківські працівники ніколи не просять в телефонному режимі назвати ваші особисті дані: номер мобільного телефону, код паспорта і пін-код картки, дівоче прізвище матері, тощо. Банки і так мають бази даних своїх клієнтів. Не розголошуйте їх за жодних обставин! Це може призвести до того, що з вашого рахунку будуть списані кошти.

✓ Посилання на сайти або повідомлення в соціальних мережах, які обіцяють вам безкоштовну допомогу від держави, лотерейні виграші, подарунки або знижки – переважно шахрайська обманка. Не переходьте за цими посиланнями і не заповнюйте ніяких форм! Це може призвести до того, що на ваш комп'ютер або смартфон буде завантажений шкідливий програмний код, який крастиме вашу інформацію.

Не спокушайтеся на пропозиції купити або продати щось через інтернет за дуже вигідною ціною. Дешевий сир, як відомо, буває тільки в мишоловці.

Підготував Олександр ПРИЙМАК.

Приємне з корисним

Освіта та екологія – рука об руку

У селі Нуйно на базі ліцею офіційно розпочав роботу «Зелений клас» - екологічний простір навчання і відпочинку для вихованців шкільного лісництва та натуралістична зона для наймолодших учнів.

«Шкільне лісництво функціонує у нас вже 5 років. Але повноцінна зона для його діяльності упорядкувалась тільки тепер. За участі дітей поступово із одного початкового розсадника у нас з'явилося чотири. Юні лісівники самостійно черенкують рослини, висаджують їх у горшки та грунт. Вони вже виростили та продовжують вирощувати різні види зелених насаджень, включаючи тую смарагдову, вербу козячу, ялівець козацький, лаванду, бересклет, гортензію, самшит, барбарис та кизильник. А біля обеліска Слави та одного з місцевих храмів око відвідувачів уже радують алеї виплеканих ними туй», - пояснив директор ліцею Роман Кусік.

Згодом на території «Зеленого класу» планують встановити альтанку і лавочки, що дозволить здобувачам освіти проводити уроки в погожі дні на природі.

Іванна ГАЙДУЧИК.

РАЙОН

Новини : Події : Факти

Насильство над жінкою – невиправдана ницість

Розбороняючи захмелілих чоловіка та його товариша по чарці, камінь-каширка отримала від сусіда кулаком у перенісся. У результаті неочікуваного нападу жінка зазнала фізичних і психологічних травм.

Подія значною мірою вплинула на життя потерпілої, викликаючи не лише тілесний біль, але й психологічний стрес, оскільки через це вона відчувала дискомфорт, не могла з'являтися на людях, а коли така необхідність все ж виникала, то вимушена була ніяковіти від поглядів сторонніх. Тому пані забажала від свого кривдника грошової компенсації. Розглядаючи справу, суд прийняв рішення на її користь.

Виконуючи позовну вимогу, обвинувачений має сплатити ображеній ним жінці 10 тисяч гривень. Окрім того, чоловікові доведеться ще відпрацювати 160 годин на користь громади.

Олександр ПРИЙМАК.

Шкодив своїй державі

Мешканець села Сошичне допомагав односельцям та іншим зацікавленим громадянам уникнути військової служби. Він створив у месенджері Viber (Вайбер) групу, де систематично розміщував інформацію, зокрема, про місця і час проведення мобілізаційних заходів, а також закликав це робити інших осіб. Чим перешкоджав законній діяльності представників Збройних сил України.

За вчинення дій, що спричиняли загрози національній безпеці та обороноздатності країни, порушника було визнано винним і засуджено до позбавлення волі на строк 5 років зі звільненням від відбування покарання за умови дотримання іспитового строку.

Вказану групу засуджений адміністрував із весни 2021 року, свідомий того, що вчиняє злочин. Не припинив цього роботи чоловік і після початку повномасштабного російського вторгнення та введення воєнного стану, навпаки, намагався розширити аудиторію спільноти. Останній вважав, що начебто тим сприяв порятунку життів і здоров'я людей.

Олександр ПРИЙМАК.

Пліч-о-пліч наближають перемогу

Благодійники із Німеччини і Латвії спільно з Камінь-Каширською міською радою забезпечили захисників 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого необхідною їм технікою.

Були придбані та нещодавно передані в один із волинських бойових підрозділів два потужні позашляховики – Ніссан і Мерседес. Машини вже допомагають нашим воїнам у боротьбі з російськими окупантами.

Олександр ПРИЙМАК.

Приїхала із Закарпаття, щоб грабувати людей

В одному з ресторанних закладів Каменя-Каширського уродженка Мукачево пограбувала відвідувачку. Спритниця викрала у власниці сумку, де були особисті речі останньої та гроші в сумі трохи більше 1000 гривень.

За скоєне злодійка могла потрапити на п'ять років до в'язниці. Однак суд зважив достатнім покарати її поки що умовним терміном. Також любителька жити за рахунок інших має сплатити на користь держави майже 2 тисячі гривень.

Олександр ПРИЙМАК.

Оголошення

«Камінь-Каширське ВУЖКГ ДОВОДИТЬ ДО ВІДОМА СПОЖИВАЧІВ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ І ВОДОВІДВЕДЕННЯ, що згідно рішення виконавчого комітету Камінь-Каширської міської ради № 10/2 від 12.10.2023 року з 15.10.2023 року вводяться НОВІ ТАРИФИ НА ПОСЛУГИ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ І ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОВІДВЕДЕННЯ для населення та інших споживачів:

водопостачання - 18,70 грн. за 1 м куб.

водовідведення - 39,71 грн. за 1 м куб.

За інформацією звертатись за тел. 096-82-54-108.

Загадкова доля повстанця Михайла Маковецького «Сулими»

Закінчення. Поч. в №40 від 5.10.2023 р., в № 41 від 12.10.2023 р.

У лютому 1950 р. «Сулима», «Гриць» і «Малий» переховувались у жителя х. Задовга Борківської сільради Івана Пася. Та одного дня хлопців там помітили дві жінки, які проводили роботу від сільради, і з будинку Пася їм довелося піти. Господар, боячись арешту, теж приєднався до повстанців і отримав псевдо «Дмитро». 14 квітня боївка «Сулими» перебувала на днівці в хотешівському лісі. Вранці її виявила оперативна група МГБ і обстріляла. Повстанець «Малий» був убитий, а «Сулима» поранений у правий бік і ліву ногу. Однак йому вдалося втекти від переслідування до хати Дуди Параски, яка надала допомогу. «Дмитро» і «Гриць» теж урятувалися, але останній залишив сумку з документами ОУН, яка потрапила в руки чекістів. Там були, зокрема, написані «Сулимою» акти обвинувачень і протоколи допитів радянських активістів та інформаторів МГБ, страчених його боївкою.

Невдовзі до «Сулими» прийшли «Гриць» і «Дмитро» й вони разом переховувались на борківських хуторах. Одного разу пішли за продуктами до Миколи Сидорука. Постукали у вікно, але замість відповіді почулися постріли. «Дмитро» був убитий, а інші повстанці втекли. Пізніше стало відомо, що в хаті Сидорука була засідка, влаштована працівниками МГБ. Тепер «Сулима» і «Гриць» оперували вдвох у с. Хотешово й Борки. У грудні 1950 р. до них приєднався двоюрідний брат «Гриця» Василь Прач, 1933 р. н. Він отримав псевдо «Хома» та польську гвинтівку з патронами. Василь ще раніше виїхав з батьками на поселення в Одеську область, але життя в колгоспі йому не сподобалося, і він вирішив повернутися додому й приєднатися до повстанців. У боївці «Хома» перебував до червня 1951 р., а потім втік і повернувся в Одеську область.

Тим часом завдяки агентурній інформації Ратнівський райвідділ МГБ встановив, що житель с. Хотешово «Антей» підтримує постійний зв'язок із боївками ОУН «Міші» та «Берези». Після таємного затримання «Антей» розповів, що зв'язок із боївкою «Міші» встановив у 1946 р., періодично зустрічався з повстанцями та повідомляв розвідувальну інформацію. У квітні 1951 р. пошив їм хромові чоботи. На початку травня «Антей» отримав завдання від «Міші» виписати газети для боївки й скласти список радянського активу с. Хотешово. «Антей» назвав кількох зв'язкових повстанців, які проживали в селі.

Витяг із оперативної довідки: «Після вербування «Антей» продовжує зустрічатися з бандитами ОУН. 12-го червня в його квартиру приходив бандватажок «Міша» ремонтувати чоботи. «Антей» направлений на встановлення місць схованок і переходів бандитів, а також на виявлення бандитських зв'язків».

У липні 1951 р. обласне управління МГБ затвердило план ліквідації організацій і груп ОУН. Відповідальним за ліквідацію боївки «Міші» був призначений начальник Ратнівського райвідділу майор Мінєєв. До складу спеціальної опергрупи ввійшли: заступник начальника ст. лейтенант Кузьмін (керівник групи) та оперуповноважені Ратнівського райвідділу МГБ лейтенанти Русняк, Ткаченко і Блінов. Вже через місяць ратнівські чекісти досягли значного успіху. Агент «Антей» повідомив, що Василь Прач «Хома» проживає в селі Великий Дальник Одеської області. Туди негайно виїхав оперуповноважений Ткаченко. За сприяння одеських чекістів «Хому» таємно затримали і привезли у райвідділ.

Свідчення Василя Прача: «Знаходячись у боївці ОУН, я зробив висновок, що боротьба проти радянської влади марна, і що мене можуть убити або захопити і посадити в тюрму. Тому я вирішив із банди втікати, легалізуватися і проживати разом зі своєю сім'єю. Одного разу на днівці в лісі, біля х. Росош Хотешівської сільради, разом із «Мішею» та «Грицем» я ліг на сумку, яка належала «Міші», накрився плащ-палаткою і витягнув із сумки 500 крб. Приблизно через годину «Міша» сказав мені сходити до ближньої хати і принести сірники, я цим скористався для втечі й назад не повернувся. Я зайшов до своєї тітки Омелянчук Степаниди і сказав, щоб вона наготувала мені продукти. Наступного дня вранці пішов в Камінь-Каширськ на станцію, де взяв білет і поїхав у Ковель. На четвертий день я був уже в Одесі, близько 2-х місяців я проживав зі своєю сім'єю до затримання мене органами МГБ. З повинною я не вийшов, тому що «Міша» говорив, що в обіцянки МГБ вірити не можна».

«Хома» надав чекістам детальну інформацію про боївку «Сулими». Він розповів, що взимку здебільшого повстанці переховувалися в будинках жителів сіл Борки, Хотешово й Черче. В літній час перебували переважно в лісі поблизу цих сіл. Інколи й улітку проводили днівки в селах. Схрону не мали, тому взимку ночували на горищах будинків, у хлівах, на сіні, а інколи безпосередньо в будинках, у літній час днювали в лісі.

На запитання «Скільки разів вас виявляли військові групи?» відповів: «Таких випадків за час мого перебування в боївці жодного разу не було, тому що населення нас завжди попереджало. Особливо велику підтримку мають повстанці від жителів, які проживають на хуторах. Вони завжди повідомляють про появу військових груп. Під час перебування в боївці ми жодного разу засад не влаштовували і терактів не здійснювали».

Василь Прач описав також учасників ОУН, яких він знав особисто:

«1. «Міша» - Маковецький Михайло, вік біля 30 років, уродженець с. Хотишово, озброєний автоматом, пістолетом і гранатами. Був одягнутий у форму синього кольору, чоботи, білу кубанку, носить іноді шинель, а іноді кожух коричневого кольору. Середнього зросту, середньої тілобудови, худощавий, волосся темно-русяве, під нижньою щелепою є шрам від поранення, накульгує на одну ногу. «Міша» в банді ОУН займає становище районного провідника.

2. «Гриць» - Прач Іван Григорович 1929 р. н., уродженець с. Борки, озброєний гвинтівкою, рядовий. Взимку був одягнутий у кітель зеленого кольору, цивільні штани, черевики або чоботи. Іноді носив шинель сірого кольору, а іноді кожух коричневого кольору і шапку-вушанку. Прикмети: вище середнього зросту, міцної тілобудови, продовгувате лице, худорлявий, волосся рижувате.

3. «Роман» - більше 30 років, уродженець с. Хотишово, озброєний автоматом і пістолетом, є районним провідником банди ОУН, діє переважно на території Камінь-Каширського району, бачив його взимку 1950 р. 3 рази. «Роман» був одягнутий у мундир і штани зеленого кольору, чоботи, кожух жовтого кольору і шкіряну шапку-вушанку. Прикмети: високого зросту, міцної тілобудови, обличчя повне.

Фото ілюстративне

4. «Кос» - з «Косом» я зустрічався лише один раз наприкінці зими 1950 р., озброєний він був автоматом і пістолетом, одягнутий у військову форму сірого кольору, чоботи, кожух, шапка-вушанка чорного кольору. В банді ОУН «Кос» займає якесь керівне становище, «Роман» і «Міша» йому підпорядковані. Прикмети: середнього зросту, міцної тілобудови».

Пізніше Василь Прач пригадав, що бачив ватажка «Коса» два рази: «Перша зустріч відбулась приблизно через 2 тижні після нового року, коли ми з «Мішею» і «Грицем» пішли на болото Лють, де раніше зустрічалися із «Романом». «Міша» 4 рази вдарив палицею по дереву, а у відповідь почули крик сови. «Міша» сказав нам почекати, а сам пішов на звуки, приблизно через півгодини «Міша» нас покликав і ми побачили з ним ще 2 бандитів ОУН, які з ним привітались за руку. За наказом «Міші» «Гриць» розпалив вогнище, біля якого ми сіли. «Кос» проводив з нами бесіду, як потрібно конспірувати свою роботу серед населення і налагоджувати зв'язки серед людей. Уникати облав військ МГБ, як правильно ставитися до населення, як розпізнавати агентів МГБ та інші питання, про які я вже забув. «Кос» просидів з нами біля вогнища з 12 годин ночі до світанку, а потім з ще 1 бандитом пішли у невідомому напрямку».

На другій зустрічі з «Косом» весною 1951 р. «Міша» передав йому брезентову сумку й кілька учнівських зошитів і про щось із ним радився.

Фатальні наслідки для боївки «Сулими» мало те, що за пів року перебування в ній «Хома» дізнався про більшість помічників і зв'язкових повстанців. Частина з них була заарештована й засуджена, інших вивезли із сім'ями у віддалені області СРСР. Про деяких патріотів Василь Прач дав дуже детальну інформацію:

«Глодік Яків, проживає на х. Точище Хотишівської сільради, він зі своєю дружиною Євдокією активно допомагає боївці «Міші», переховує їх від радянської ради, систематично забезпечує продуктами та повідомляє інформацію розвідувального характеру про с. Хотишово і Борки. «Міша» живе з дочкою Глодіка Яриною, і називає її своєю жінкою, а Глодік Якова і Глодік Євдокію називає тестем і тещею. «Міша» подарував Якову взимку 1951 р. кожуха, штани, черевики, кирзові чоботи... Зимою 1951 р. ми більше 20 разів переховувались у будинку Глодіка. Він також ходив до жителя с. Хотишово Миколи, який пошив «Міші» чоботи. Ярина кілька разів весною 1951 р. приносила «грипси» для «Міші», але від кого мені невідомо.

Будинок Глодіка Якова під час нашого перебування відвідували інші пособники: сусід Глодіка по імені Іван Оєнович, сусідка - Придатко Ганна, жителька х. Росош Хотишівської сільради по імені Мартося – має дитину від бандита «Гриць»... Іван Оєнович, житель х. Точище Хотишівської сільради приходив у будинок Глодіка підстригати й брити бандитів і повідомляв їм інформацію розвідувального характеру. Одного разу весною 1951 р. він приніс в будинок Глодіка м'ясо молодого теляти, та приносив «Міші» газети «Сталінським шляхом» і «Правду». Дружина Івана Оєновича, Оксеня, весною 3 рази приносила в ліс продукти харчування: сало, молоко, масло, хліб.

Ще повстанцям допомагають сестри Ганна і Марія Бублей. Вони тісно зв'язані з бандитами «Міша» і «Гриць», у їхньому будинку ми бували багато разів, а також проводили днівки в їхній клуні. Через цих сестер «Міша» і «Гриць» відправляли листи своїм родичам, які вивезені в Сибір. «Міша» давав Бублей Марії гроші й вона купувала в Камінь-Каширську цигарки, сірники, цукерки, медикаменти, бинти і 400 листків копіювального паперу. Сестри Бублей разом із своєю родичкою Тетяною приносили також білизну і продукти харчування».

Серед виказаних «Хомою» людей були й радянські активісти. Він розповів, що на вимогу повстанців Борківський голова сільради і землевпорядник передали їм 340 і 1000 крб. Дільничний уповноважений міліції по с. Борки Адам Стеренчук зустрічався із повстанцями чотири рази і переховував їх у своєму будинку. Стеренчук дав «Міші» 35 автоматних патронів і більше 10 учнівських зошитів. «Міша» давав йому читати ОУНівську літературу.

За свідченням місцевих жителів восени 1951 р. Михайло Маковецький переховувався в клуні на околиці с. Борки разом із «Грицем». На їх нещастя, в цю клуню прийшов гнати самогон і побачив повстанців місцевий житель Іван Бегаль на прізвисько «Піп». Вони наказали йому випити кілька літрів самогону, розраховуючи, що він помре. Та цей чоловік якимось дивом вижив і добрався додому та наступного дня повідомив у сільську раду про бандерівців. Чекісти вирішили будь-що захопити їх живими. Під якимось надуманим приводом вони викликали у військкомат кілька десятків чоловіків, зокрема й господаря тої клуні. Потім відкликали його в окремий кабінет і запропонували допомогти зловити повстанців. У випадку відмови, пригрозили, що він буде засуджений, а його родину вивезуть на Сибір. Після отримання згоди дали снодійний порошок, який його дружина висипала в парне молоко й увечері занесла повстанцям разом з іншою їжею. Ніби передчуваючи недобре, бандерівці наказали їй випити кухоль молока й посидіти біля них деякий час. І лише потім її відпустили та сіли вечеряти. Так, 10 жовтня 1951 р. о 23:00 оперативно-військова група Ратнівського райвідділу МГБ під керівництвом старшого лейтенанта Кузьміна захопила повстанців живими. Бойовик «Гриць» через чотири години помер непритомним, а «Джумка» чекісти завезли у в'язницю №1 УМГБ м. Луцька.

Дещо по-іншому ці події описані в документі МГБ:

«АКТ Про затримання бандитів ОУН «Міша» і «Гриць»

10 жовтня 1951р. с. Борки

Ми, зам. нач. Ратнівського РО МГБ лейтенант Кузьмін, ст. оперуповноважений Ратнівського РО МГБ лейтенант Русняк, оперуповноважений Ратнівського РО МГБ лейтенант Ткаченко, командир взводу військ МГБ ВЧ-3149 лейтенант Ліповський і солдати ВЧ-3149 Сєрьогін і Бабушкін, склали даний акт про наступне:

8 жовтня 1951 р. у Ратнівський РО МГБ поступили дані про те, що 10 жовтня 1951 р. бандити ОУН – Районний провідник «Міша» - Маковецький Михайло Павлович і бандит «Гриць» - Прач Іван Григорович будуть знаходитися на дньовці у лісовому масиві, біля х. Борсуки Борківської с/р, поблизу будинку Давидюка Пилипа Яковича, куди було викинуто чекістсько-військову групу під керівництвом лейтенанта Кузьміна.

В 23:00 10 жовтня бандити ОУН «Міша» і «Гриць» були взяті живими на вказаному місці чекістсько-військовою групою. Бандит «Гриць», будучи важкопораненим, через 4 год. в дорозі помер.

У захоплених бандитів ОУН було вилучено:

1. Автомат ППШ.
2. Гвинтівка німецька.
3. Наган.
4. Гвинтівочні патрони до німецької гвинтівки 30 шт.
5. Автоматних патронів 50 шт.
6. Альбом з 23 фотокарточками, де сфотографовані вбиті бандити та живі бандити ОУН».

У МГБ були досвідчені та кваліфіковані спеціалісти у використанні різних видів тортур і психотропних препаратів. Вони примусили «Мішу» розказати все, що він знав, і ще майже два місяці використовували в оперативних цілях. Довідка Ратнівського райвідділу МГБ: «Ватажок банди ОУН по Ратнівському району Маковецький Михайло Павлович був затриманий 10 жовтня 1951 р. і до 7 грудня 1951 р. не арештовувався, а використовувався в оперативному відношенні». Зрозуміло, що чекісти в першу чергу намагалися використати «Мішу», щоб знайти і затримати або знищити Андрія Михалевича «Коса». Ймовірно, що це їм удалося. Адже «Кос» був оточений у криївці й загинув 8 грудня 1951 р., тобто наступного дня після офіційного арешту Маковецького.

У березні 1952 р. військовий трибунал Прикарпатського військового округу засудив «Сулиму» до розстрілу.

«Військовий Трибунал Прикарпатського військового округу у закритому судовому засіданні в м. Луцьк розглянув справу по обвинуваченню Маковецького Михайла Павловича і Прача Василя Хомовича.

Маковецького Михайла Павловича, по сукупності здійснених ним злочинів, на підставі ст. 54-1 «б» КК УРСР засудити до вищої міри кримінального покарання – розстрілу, з конфіскацією всього майна.

Прача Василя Хомовича ув'язнити у виправно-трудовий табір терміном на 25 років з конфіскацією всього майна і позбавленням прав на 5 років...

Вирок по відношенню Маковецького остаточний і оскарженню не підлягає».

Цей вирок затвердили вищі судові інстанції СРСР. 23 червня 1952 р. голова військової колегії Верховного суду СРСР генерал-лейтенант юстиції А. Чепцов повідомив начальника відділу «А» МГБ СРСР генерал-майора Грицовського, що він дав вказівку голові Військового трибуналу Прикарпатського військового округу про негайне виконання даного вироку. Та чи був цей вирок насправді виконаний, залишається загадкою.

Жителі с. Хотешів стверджують, що через кілька років Михайло Маковецький «Джумко» несподівано приїхав у село. Він пожив у знайомих, спілкувався з різними людьми, а потім виїхав із села і більше його ніхто не бачив. Незрозуміло, був це сам «Джумко» чи його двійник підісланий, щоб виявити в селі націоналістів. Можливо, Михайла Маковецького залишили живим за особливі заслуги перед МГБ. Відомо також, що радянська влада часто використовувала засуджених до смерті людей у своїх цілях. Наприклад, для роботи на уранових рудниках або для перевірки ефективності різних препаратів та отрут у спеціальних лабораторіях. Віктор Суворов у книзі «Акваріум» стверджує, що смертників чекісти і спецназівці використовували для відпрацювання прийомів рукопашного бою. Називали їх «куклами» або «гладіаторами», вони мали право захищатися і таким чином отримати шанс на виживання. Та як насправді закінчилося життя Михайла Маковецького «Сулими», ми вже навряд чи коли-небудь дізнаємося.

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею.

Сумна реальність

Палії – невиправні?!

ЛЕГШЕ, МАБУТЬ, ПРОКЛАСТИ ТУНЕЛЬ У ГРАНІТНІЙ СКЕЛІ, НІЖ ДОСТУКАТИСЬ ДО СОВІСТІ ОКРЕМИХ ЛЮДЕЙ

Попри те, що паління сухої трави, листя та сміття заборонено законом, і за це передбачена адміністративна, а в окремих випадках також кримінальна відповідальність, деякі недбайливі жителі району продовжують без жодних докорів сумління завдавати шкоду природі та оточуючим. Нещодавно через паліїв, особи яких наразі встановлює поліція, в урочищі Поболоття поблизу села Боровне трапилося загорання торфовища. Лише завдяки оперативним і професійним діям вогнеборців 8-ї Державної пожежно-рятувальної частини міста Каменя-Каширського та підрозділу місцевої пожежної охорони села Боровне на вказаній ділянці вдалося уникнути масштабної пожежі.

Фото з архіву редакції

Рятувальники швидко локалізували і загасили вогонь, застосувавши спецзасоби. На щастя, цього разу обійшлося малою бідою, на площі у двадцять сотих переважно вигоріли тільки трава і чагарник, частково відбулось займання торфу. Але журналісти "Полісся" неодноразово розповідали також і про інші випадки, коли десятки гектарів родючого чорнозему згоряли дотла, бо комусь вистачало розуму запалити бадилля чи траву на полі, розвести вогнище поблизу торф'яника. За минулі два роки працівниками районної служби ДСНС було зафіксовано більше десяти пожеж у природних екосистемах, спричинених людьми. Горить від того, що хтось для розваги запалить суху траву, інший — сухе бадилля, зіля на полі, де викопали картоплю. Чи бж бо не пора нарешті дослухатися до голосу розуму? Треба вже нарешті! Бо через таких негідників, яким, мабуть, подобається дихати забрудненим повітрям, труїтися доводиться і тисячам інших людей. Задумайтесь! Адже ви порушуєте права своїх сусідів на чисте довкілля та спокійне життя, вчиняєте злочин, коли перетворюються на попіл гектари, десятки гектарів торфовищ.

Олександр ПРИЙМАК.

Освіта

Коли розпочнуться осінні канікули?

ВІДПОЧИВАТИМУТЬ НАШІ ЛІЦЕЇСТИ І ГІМНАЗИСТИ ВІД НАВЧАННЯ У РІЗНІ ПЕРІОДИ

Відповідно до Закону України «Про повну загальну середню освіту» кожен заклад загальної середньої освіти може встановлювати дату і тривалість канікул на власний розсуд відповідно до обсягу навчального навантаження.

Фото ілюстративне

Протягом навчального року у школярів має бути не менше 30 календарних днів відпочинку. Відштовхуючись від цього, заклади освіти Камінь-Каширської та Сошичненської громад встановили термін тривалості, зокрема, осінніх канікул. У всіх ліцеях та гімназіях триватимуть вони по 7 днів.

Найшвидше завершиться перша чверть у трьох школах Сошиченської громади. У них, як розповіла начальниця гуманітарного відділу сільради Іванна Лошик, канікули розпочнуться вже з 23 жовтня і триватимуть по 29. У чотирьох інших ЗЗСО діти відпочиватимуть з 30 жовтня по 5 листопада.

У Камінь-Каширській громаді, за інформацією начальника управління гуманітарної політики міської ради Сергія Лукашука, в усіх закладах освіти осінні канікули передбачені також з 30 жовтня по 5 листопада.

Нагадаємо, що, згідно з даними Міністерства освіти й науки, поточний навчальний рік в умовах воєнного стану буде дещо довшим, ніж зазвичай. Він триватиме з 1 вересня 2023 року до 28 червня 2024 року. Хоча останні дзвоники у більшості шкіл можуть відбутися 31 травня наступного року, а до 28 червня 2024 року можуть тривати компенсаторні заняття для подолання освітніх втрат.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

З когорти сміливих

Кинувся на допомогу в палаючий дім

Оперуповноважений сектору кримінальної поліції Валентин Гінчук випадково став очевидцем пожежі у Краснилівці, що трапилася в пообідню пору 12 вересня. Молодий правоохоронець, не роздумуючи, побіг рятувати мешканців оселі.

Перебуваючи в службових справах на одному з обійсть згаданого села, 21-річний працівник карного розшуку помітив задимлення довкола сусідньої хати. Не гаючи ані секунди, він кинувся до житла, де могли перебувати люди. У сінях побачив чоловіка, який намагався потрапити в епіцентр загоряння.

«Стіни й стеля були оздоблені пластиковими елементами. На той момент вони вже почали плавитись і падати долі. Там було вже вкрай небезпечно: могли і загорітись, і отруїтися випарами токсинів чи димом. Я смикнув назад чоловіка, який і виявився власником дому, і вивів його на вулицю. Він кричав, що не вимкнув газ. Тож переконавшись, що в будинку більше нікого не було, я побіг перекривати вуличний газовий вентель, аби до приїзду вогнеборців та газовиків максимально зменшити усі ризики вибуху й перекидання вогню далі. За цей час господар вимкнув подачу електроенергії. Збіглись також одразу сусіди, односельці. Прибув на поміч і мій колега – оперуповноважений Віктор Романюк. Пробували разом самостійно гасити пожежу, але зрозуміли, що не дамо ради. Полум'я дуже швидко розповсюджувалося по сухій дерев'яній хаті. Попри те, що екстрені служби прибули максимально оперативно, від помешкання практично нічого "живого" не лишилося. Можливо, одну кімнату ще якось вдасться реставрувати. На щастя, обійшлося без потерпілих і вдалося не дати вогню розповсюдитись на суміжні будівлі», - каже Валентин Гінчук.

Як розповідають краснилівці, погорілець,55-річний Анатолій, проживав сам уже років із п'ятнадцять. Того дня, нібито, поставив щось варити на газову плиту й забув про це. Згадав тоді, коли на вулиці став відчутний сморід: все википіло й вогонь перекинувся на стіни та піднявся на горище. Забігши в приміщення, чоловік заледве й сам не згорів.

У пресслужбі ж рятувальників серед імовірних причин пожежі вказують «несправність пічного опалення». А ліквідовували стихію, зазначають волинські речники ДСНС, камінь-каширські вогнеборці та працівники місцевої пожежної охорони села Видричі.

До слова, про правоохоронця Валентина Гінчука, уродженця Шацька, ми вже згадували раніше на сторінках нашої газети. Так, влітку саме він став бронзовим призером чемпіонату Головного управління Нацполіції Волині з рукопашного бою і привіз у наш райвідділ, де наразі працює, першу подібну нагороду.

Іванна ГАЙДУЧИК.

Україна

Новини • Події • Факти

Кошти для захисників

Міноборони повідомило про розширення переліку військових, які одержуватимуть додаткову винагороду.

Зокрема, 100 000 гривень нараховуватимуть військовослужбовцям ракетних військ, артилерії та протиповітряної оборони, які здійснюють вогневе ураження противника; також тим, хто проводить розмінування у районах ведення бойових дій (поза цими територіями — 30 000 грн). 50 000 гривень отримуватимуть службовці зі складу командування та штабів, які командують частинами та підрозділами, що ведуть бойові дії. Поранені військові, які перебувають у розпорядженні понад два місяці та за станом здоров'я не мають змоги виконувати обов'язки, одержуватимуть додатково 20 100 грн, інструктори — від 15 000 до 30 000 грн; строковики — 6000 грн, курсанти — 2350 гривень.

Покарання без ізоляції від суспільства

Вже через пів року в Україні запровадять новий вид покарання за карний злочин — пробаційний нагляд. Захід застосовуватимуть нарівні з обмеженням чи позбавленням волі, водночас він може бути їх альтернативою. 26 вересня закон №9185 підписав Президент.

Зокрема, як роз'яснює Мін'юст, це покарання стане можливим у разі ухиляння від сплати аліментів, розголошення банківської таємниці, домашнього насильства тощо (загалом понад 140 пунктів кримінальної провини). «Пробаційний нагляд застосовуватиметься без ізоляції від суспільства. Його може бути призначено на строк від 1 до 5 років. Якщо засуджений не виконуватиме встановлених судом обов'язків під час перебування на пробації, до нього застосують набагато суворіші заходи», — деталізували у міністерстві.

Безповоротна допомога Україні від союзників

Україна від початку повномасштабного російського вторгнення залучила близько 65 млрд доларів міжнародної допомоги у вигляді пільгових кредитів та грантів. Про це повідомив прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Так, минулого року, з початку повномасштабної війни 24 лютого, Україні надали 14,3 млрд доларів коштів для державного бюджету, які не потрібно повертати.

Найбільший обсяг допомоги надійшов від США – 11,98 млрд доларів. Німеччина виділила 1,28 млрд безповоротної допомоги, Євросоюз – 743,5 млн.

Крім того, в 2022-му допомогу на безповоротній основі Україні надали Італія – 117,2 млн доларів, Британія – 91 млн, Данія – 23,4 млн, Норвегія – 21 млн, Латвія – 16 млн, Литва – 11,7 млн, Австрія – 11 млн, Бельгія – 5 млн, Албанія – 1 млн, Ісландія – 0,5 млн.

Цього року (до середини жовтня) Україна отримала від партнерів 11,07 млрд доларів грантової допомоги, майже всю (10,9 млрд) – від США.

Німеччина цього року надала Україні 52 млн доларів, які не потрібно повертати, Іспанія – 50,3 млн, Фінляндія – 36 млн, Ірландія – 21 млн, Швейцарія – 10 млн, Бельгія – 3 млн, Ісландія – 2 млн, Естонія – 0 ,1 млн.

На відміну від минулого року в 2023-му Україна не отримала безповоротної фінансової допомоги від Євросоюзу, Італії, Британії, Данії, Норвегії, Латвії, Литви, Австрії, Албанії.

Наступного року уряд розраховує отримати ще 42 млрд доларів.

Електроенергії достатньо

У Міністерстві енергетики повідомили, що електроенергії, яку виробляють українські електростанції, наразі повністю достатньо для забезпечення потреб споживачів. Обмежень електропостачання наразі не передбачається у жодній з областей країни. Поширювані в останні дні напередодні опалювального сезону в соцмережах чутки про нібито застосування графіків відключень світла не відповідають дійсності.

Вони, тобто графіки, наголосили в Міненерго, можливі виключно у разі масованих ворожих обстрілів, і, як наслідок, пошкоджень енергетичного обладнання. А також технологічних порушень та у разі несприятливих погодних умов.

Енергетики активно готують енергетичну систему до опалювального сезону.

Підготовлено за повідомленнями інтернет ресурсів: *silskivisti, slovoidilo, censor.net*

Із шахами не розлучається навіть на фронті

Закінчення. Поч. на 1 стор.

Сергій Придатко навчався у Камінь-Каширському професійному училищі на монтажника технологічних трубопроводів, електрозварювальника. Тож свого часу працював електромонтером в Укртелекомі, потім касиром у сільраді, виконував роботи на будівництвах. Проте ніколи не зраджував своєму інтелектуальному захопленню. Якщо десь відбувався турнір із шахів – він обов'язково мав там бути!

«Сергій був постійним учасником усіх турнірів до повномасштабної війни, неодноразовим призером внутрішніх та обласних змагань. Захищав честь нашої збірної у дисципліні «Шахи» на облфестивалі. Ініціював та сприяв проведенню спортивних заходів у рідному Хотешові. Навіть перебуваючи на службі, знайшов можливість прибути у короткотривалу відпустку й долучився до благодійного шахового турніру на підтримку ЗСУ. Був тоді єдиним учасником-військовослужбовцем. Без нього вже навіть важко уявити якісь змагання. Він, наче родзинка компанії інтелектуалів Камінь-Каширщини. А їхній сімейний тандем – батько та двоє синів – відомий вже й за межами нашого краю», - розповідає організатор спортзаходів та директор Камінь-Каширського МЦ ФЗН «Спорт для всіх» Сергій Панасюк.

Із січня 2022-го шахіст пішов працювати у військову частину тероборони. Від початку рашистської навали здійснював захист північних кордонів держави. Згодом вирушив на Лиманський напрямок. Наразі продовжує нести службу на східному фронті. Є старшим сержантом із матеріального забезпечення роти вогневої підтримки 51-го окремого батальйону ТРО. Тож для воїнів нашої «сотки» він асоціюється, насамперед, із теплими речами і свіжими запасами смачної їжі. А ще, кажуть хлопці, добродушний дядько, завжди підтримає добрим словом. Всюди із собою возить шахівницю, навіть у зону бойових дій. А як нема, то пропрацьовує гросмейстерські комбінації у телефоні. Бо, вважає, треба постійно тренувати не лише м'язи, але й мозок. Хороший воїн – мудрий воїн, стратег! Тому має вже учнів-послідовників і серед побратимів. А вдома за грою в шахи його завжди чекають споріднені серця – дружина, троє синів, невістки та вже троє онуків.

Сім'я Придатків у мирний час.

Сергій Придатко на районному турнірі грає проти наймолодшого сина Богдана.

Днями, 15 жовтня, Сергій Іванович відзначив своє 50-річчя. Зустрічав його у колі сім'ї та близьких товаришів, приїхав у коротку відпустку додому. Зустрівши випадково його у райцентрі, в авто помічаємо професійного гросмейстерського стола. «Це дружина Наталія подарувала на ювілей», - хвалиться всім чоловік і щиро тішиться такою милою душі обновкою. Буде стимул виходити нарешті на всеукраїнський рівень.

Від імені працівників редакції, родини, побратимів та спортивної спільноти також вітаємо військовослужбовця-шахіста із пройденим шляхом, довжиною в пів століття. Нехай наступні 50 років у його життєвій книзі будуть ще кращими й продуктивнішими, як перші. А головне – без війни, у вільній квітучій Україні. Непохитного здоров'я, Божої опіки, бадьорого духу, енергії, блискавичної думки, яскравих перемог на усіх фронтах та вдалих партій від долі!

Іванна ГАЙДУЧИК.

Наші сучасники

Упродовж життя подолав за кермом авто мільйони кілометрів

Через руки мешканця Каменя-Каширського Петра Москалюка пройшло багато автомобілів радянської епохи. Він досконало знає технічні особливості та вдачу практично кожної знакової моделі, що сходила з конвеєрів автозаводів СРСР впродовж другої половини минулого століття. І саме Петру Мефодійовичу випала щаслива можливість не тільки керувати ними, а також ретельно дослідити кожну деталь, кожен механізм, кожен гвинтик цих складних інженерних творінь. Тож, маючи такий досвід, чоловік тепер без труднощів може відремонтувати будь-яку з них навіть із заплющеними очима. За порадами й допомогою до бувалого шофера, водійський стаж якого налічує вже 61 рік, нерідко звертаються молодші автовласники.

Петро Москалюк – автомобільний ентузіаст і талановитий майстер, який, здається, відчуває душу автомобілів, механік, який здатен усунути поломку та надати їм другий шанс на життя. Вперше пан Петро сів за "баранку" тоді, коли великою мрією мільйонів автомобілістів були такі марки, як, наприклад, ГАЗ-М-20 "Побєда", Москвич 402, ЗАЗ 365 (або той самий "горбатий" Запорожець). Йому, двадцятилітньому військовому-строковику, довірили управляти позашляховиком ГАЗ-69 — возив командира частини, де служив. Для юнака, родом із волинського села Велимче, це стало великою несподіванкою.

– Військову службу я проходив у російському місті Вольськ Саратовської області. Вам, безперечно, відомо, як тоді, так і тепер часто називали росіяни вихідців із нашого краю – бандерівцями. Закріпилося й за мною таке прізвисько. Та попри своє місце народження, і навіть той факт, що ще перед армією подався поступати в духовну семінарію, бо відчував до того поклик, якось так склалося, що всі три з половиною роки у війську числився на посаді особистого водія командира, був його довіреною особою. Робота цікава та зі своїми особливостями. Однак у мене насамперед інтерес викликав новенький ГАЗ-69. Адже раніше автомобілі лише бачив, тут же випало випробувати себе в ролі водія, – розповідає сивочолий дідусь. – Машина вдалась добра, надійна. Окрім цієї автівки дали мені теж і ГАЗ-51, ще той, старого зразка, з дерев'яною кабіною. Возив ним білизну в пральну, траплялося, підмінював "хлібовозку", коли та виходила з ладу. На початку 1960-их років демобілізувався, життєві шляхи привели в Камінь-Каширський. Відтоді тут і мешкаю.

Петро Москалюк та його вірна "ластівка" – тридцятирічний ретро-автомобіль "Москвич".

У Камені Петро Мефодійович продовжив займатися тим, від чого отримував задоволення, – шоферував. Зокрема, три роки навчав водінню учнів міжшкільного учбового комбінату, 10 літ працював водієм поштового авто, згодом возив перших осіб району. Прикметно, що найбільше запам'яталися співрозмовнику не "ГАЗони", "УАЗи", "Москвичі", котрі водив, а жахливі дороги, які неминуче приходилося долати. Та, додає, при тому всьому ламалися його автівки зрідка, бо завжди підтримував їх у технічно справному стані, міг завчасно попередити несправність. За цей час "накатав" тисячі кілометрів, об'їздив терени всього Камінь-Каширського району, побував у різних куточках України, країнах близького та далекого зарубіжжя, в більшості республік Радянського Союзу. Кудись його направляли за робочим дорученням, в якісь села, міста, країни їздив з власної ініціативи "діставати" дефіцитні товари, будматеріали, тощо. У тих поїздках Петра Москалюка часто виручав придбаний ним бортовий "УАЗик". Сьогодні цей же транспортний засіб виконує і іншу важливу місію — допомагає перевозити тіла покійників до місця останнього спочинку. Натомість Петро Москалюк – той, хто з гідністю та спокоєм доставляє їх туди. Понад сорок років він служить людям, завжди поруч у важкий момент прощання рідних із дорогим членом їхньої сім'ї: підтримує втішним словом, сприяє в організації похоронної процесії.

– Наше земне життя – конечне, та всім, безперечно, хочеться відійти у вічність достойно. Ось як більше чотирьох десятиліть, тобто половину з мого 83-річного віку, я старанно намагаюсь виконати таке бажання людей. Це важка і відповідальна справа, яку роблю з великою повагою і співчуттям. Дійсно, не завжди просто стримати емоції, боляче, коли ховають зовсім молодих. Перші рази якась тривога брала, як чув плач десятків, сотень учасників траурної процесії, що йшли за авто. Але звикся. Вивчив церковні канони, особливості поховальної служби, добре розуміюся в різних нюансах своєї професії, яку через боязнь не у всіх вистачає сміливості обрати. Тому мені на зміну поки ніхто не поспішає, – мовить насамкінець співрозмовник.

Олександр ПРИЙМАК.

Вибір патріотки

Покинула росію та знімає кліпи для українського шоубізу

Камінь-каширка Юлія Літинська, яка розпочала режисерську кар'єру в росії, після повномасштабного вторгнення залишила країну-агресорку і вже майже рік створює контент для українського та європейського глядача.

Працює над продакшн проєктами в Грузії, Іспанії, Дубаї. Свій перший кліп в Україні зняла для гурту Циферблат на пісню «Диско-Фанко». А зараз створює відео до пісень Альона Альона та Маші Кондратенко.

У російській школі соромилася зізнатися, що є українкою

Юлія повернулася на батьківщину, бо не уявляла свого життя «за поребриком».

Дівчина разом з батьками поїхала на росію ще у 2003 році. У тій країні сім'я намагалася влаштувати своє життя, але зіткнулася з багатьма труднощами. Юлі тоді виповнилося лише 7 років, тож там і школу закінчувала, і здобувала фах.

«Спочатку було сутужно з грошима. Ми довго жили в чужих людей. Постійно робили реєстрації, талончики про в'їзд-виїзд, сплачували за це кошти. І коли вже батьки подалися на програму переселення, я не поспішала ставати громадянкою росії. Якось з'їздила додому в Україну і подумала, а чого я маю робити собі російський паспорт? Мені не дуже подобається росія, її культура, вважаю себе українкою, відчуваю, що мій дім — на Волині», — розповідає Юлія.

Вона зробила українську ID-картку. З цим українським паспортом дівчина закінчила в Санкт-Петербурзі школу, потім інститут кіно і телебачення та почала працювати. Каже, що в школі вона не зізнавалася, що з України, бо боялася жорстоких дитячих жартів про газ, сало і т.п. Але в інституті друзі знали її саме як українку.

«Одного разу на день народження мені подарували український прапор та футболку із синьо-жовтим серцем, на святкуванні співали багато українських пісень. Це був 2017 рік. Ще деякий час я могла одягати той презент, але потім це було неможливим. У російському суспільстві є чимало і давно різних обмежень. Вони постійно ставали все жорсткішими. Думаю, великою мірою тому, що росія починала війну за війною. Але коли ти там живеш, про це знаєш не дуже багато. Коли цікавишся і додатково десь черпаєш інформацію, як робила я, маєш уявлення про те, що насправді відбувається. І я розуміла, що ситуація не перестане погіршуватися», — зауважує наша співрозмовниця.

Тому, коли росія розпочала повномасштабну війну проти України, Юля Літинська таки залишила територію країни-агресорки.

«...ну будуть в мене великі гонорари, ну куплю квартиру. Але що я буду з цим робити, коли тут доведеться знімати лише те, що скаже уряд, держава, коли не зможу висловити своєї думки, розповісти про свою сім'ю, про свою країну?», — Юлія Літинська.

Опинилася перед вибором: гроші чи свобода

«Ми напали на твою країну», — з такими словами 24 лютого Юлію розбудила її подруга. Це були неприємні відчуття для обох дівчат. Маючи російський паспорт, товаришка вже на третій день виїхала з країни-нападниці. Юля також задумалася про виїзд, але розуміла, що їй зробити це буде непросто – вона не мала російського паспорта, а в українського на той момент вийшов термін дії.

«Я вирішила завершити процедуру оформлення «віду на жительство», яку розпочала, бо без хоча б якогось документа неможливо було виїхати. За цей час трохи накопичила коштів, стало з'являтися більше пропозицій щодо проєктів. І, перебуваючи «на хвилі», коли вони почали до мене приходити самі, я опинилася перед вибором: залишитися там затребуваною режисеркою та заробляти немалі гроші, чи все ж виїхати і відчувати себе вільною людиною. Якось сіла і подумала, що насправді не можу уявити подальше життя в росії. По-перше, вже давно хотіла приїхати додому – на Волинь. По-друге, ну будуть у мене великі гонорари, ну куплю квартиру. Але що я буду з цим робити, коли тут доведеться знімати лише те, що скаже уряд, держава, коли не зможу висловити своєї думки, розповісти про свою сім'ю, про свою країну? Тож вибір був достатньо однозначним», — каже Юлія.

У грудні 2022 року вона нарешті вирушила додому.

Шлях додому тривав два місяці

Зібравши речі, з валізою в руках Юлії спочатку довелося пішки перетнути кордон з Білоруссю. Їй вдалося переконати прикордонників, що прямує до мінська щось купувати, бо, мовляв, у росії з магазинами халепа.

Потім вона знайшла перевізника, який доставив би її у Латвію. На той час цей кордон був найлагідніший і вона могла сподіватися, що зможе його перетнути, хоч і не мала необхідних документів. На щастя, все вдалося.

З Латвії дівчина дісталася в Польщу. А в Польщі змогла оновити паспорт громадянина України та оформити паспорт для виїзду за кордон. Тоді подруга допомогла Юлі потрапити до Грузії, а звідти вони приїхали в Україну – до бабусь і дідуся в Камінь-Каширський.

На російсько-білоруському кордоні, який Юлія Літинська долала пішки, прикордонників довелося переконувати, що прямує до мінська щось купувати.

«Цей шлях тривав більше двох місяців. Переїзд коштував недешево, тож одразу задумалася, як свої режисерські та продюсерські вміння зможу застосувати за межами росії», — розповідає дівчина.

Розпочала режисерську кар'єру в Україні

Спочатку Юлії було непросто знайти проєкти для роботи.

«Незважаючи на те, що я видалила всі свої роботи, які створювала на росії багато років, українські артисти не наважувалися довіритися. Я ставилася до цього з розумінням і повагою, бо історія мого шляху надто складна для швидкої довіри. Спершу мені надали можливість зняти кліп для гурту Циферблат. Я зробила це віддалено. У результаті отримала класний фідбек і була задоволена та вдячна. Після цього довіра таки з'явилася. З'явилися і нові знайомства. Багатьом потрібно було донести, що повертатися в росію я не збираюся і тим паче працювати на неї. Зараз я приїхала з Грузії і трохи позніма-ла в Україні. От вийшло мудрено малювати, і розбиратися в музиці, в мистецтві, драматургії, і розумітися в технічних моментах: в камерах, світлі... Часом доводиться багато чого робити самостійно. Це важко. Та все тільки в задоволення», — каже відверто молода кліпмейкерка.

Зараз вона має намір використовувати у своїх роботах знання культури рідного краю. Впевнена, цій тематиці варто приділити особливу увагу, бо зазвичай вона представляється глядачам поверхнево. Зі своїми ідеями готова до експериментів.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

«Багатьом потрібно було донести, що повертатися в росію я не збираюся і тим паче працювати на неї», — Юлія Літинська.

Цілюща ягода

Журавлина збереже молодість та здоров'я

Ягоди журавлини — дуже цінний і корисний харчовий продукт. У народі журавлину називають «вітамінною бомбою», вона займає одне з перших місць за вмістом вітамінів та антиоксидантів

Сік і морс із журавлини запобігають розвитку хвороботворних бактерій і мікробів. Рани та опіки, промиті журавлинним соком, миттєво заживають.

Користь журавлини полягає в багатьох її поживних властивостях. Ця ягода, насамперед, — активний антиоксидант, вона оберігає клітини від шкідливого впливу вільних радикалів, захищає від старіння.

У журавлині серед усіх ягід і фруктів най більший вміст фенолу. Фенол має яскраво виражену бактерицидну дію. Завдяки цим властивостям журавлина незамінна в раціоні жителів мегаполісів і промислових центрів, районів з несприятливими екологічними умовами. З журавлини виготовляють препарати, що нейтралізують негативні наслідки підвищених доз радіоактивного опромінення.

Журавлина багата солями калію і вітаміном С. Вона захищає організм від дії вірусів. Недаремно жарознижувальним засобом є чай з журавлини. Він виводить усі шкідливі речовини з організму.

Ягода дуже корисна для нашої травної та серцево-судинної систем, нормалізує обмін речовин і захищає сечову систему. Дослідження вчених довели, що свіжі ягоди журавлини і журавлинний сік нормалізують обмін холестерину і запобігають утворенню тромбів у кровоносних судинах. Урсолова кислота, що міститься в журавлині, сприяє розширенню коронарних судин серця.

Свіжий сік журавлини і журавлиний морс запобігають утворенню каменів у нирках і сечовому міхурі. Тому рекомендують вживати журавлину проти інфекцій сечовивідних шляхів.

Урсолова кислота сприяє нормалізації обміну речовин. Вживання в їжу журавлини стимулює функцію підшлункової залози. Тому журавлину рекомендують хворим на цукровий діабет.

Сік журавлини має протимікробні властивості. Він згубно діє на збудника холери, стафілокок. Цей сік знімає запалення ясен. Журавлина дуже корисна за пародонтозу. Потрібно розчавити ягоди у роті язиком і масажувати ними ясна. Ягоди журавлини і журавлинний сік не дозволяють бактеріям, що викликають карієс, закріпитися на поверхні зубів. Досить пожувати після їди кілька ягід або злегка прополоскати порожнину рота журавлинним соком.

Сік і морс із журавлини мають властивість виводити з організму шлаки і солі важких металів.

Корисна журавлина за спазмів судин і гіпертонії. Плоди, розтерті з медом, допомагають за атеросклерозу. У випадку туберкульозу корисно приймати ягоди журавлини, розтерті з медом і олією (найкраще лляною).

ШКОДА І ПРОТИПОКАЗАННЯ

Незважаючи на те, що журавлина має величезну кількість корисних властивостей, вживати її необхідно в помірних дозах. Лікарі застерігають, що вживання журавлини в їжу протипоказано людям, які мають гастрит з підвищеною кислотністю, а також будь-які захворювання печінки. Протипоказана журавлина і людям, які часто потерпають від печії.

Підготувала Галина ВЕРБИЦЬКА.

Війна: оцінка експерта

Бен Ходжес: “Я не бачу позитивних сценаріїв для Росії у цій війні...”

Бен Ходжес – один з найвідоміших в Україні відставних генералів США. У 2014-2018 роках, під час кількох операцій РФ у її збройній агресії на Донбасі, він був командувачем армії США в Європі, потім пішов у відставку, але лишився зануреним в українські питання – і водночас не скутим зобов’язаннями, які накладає офіційна посада.

Від початку 2022 року він публічно підтримує озброєння України і критикує владу США за недостатню допомогу ЗСУ. Раніше від нього лунали оптимістичні прогнози щодо звільнення Криму, які не справдилися, але Ходжес має пояснення, чому так сталося. Ми поговорили не лише про це. Що є ключовою помилкою Байдена щодо України і чому він продовжує наполягати на цій помилці? Що має стати переламним моментом, який гарантує перемогу України? Чому США вважають, що Росія не зважиться на ядерний удар?

“Вони в принципі не вірять, що Росію реально перемогти”

– Ми знаємо, що Україна переможе. Але чи всі вірять у Європі та у США – зважаючи на швидкість контрнаступу?

– Звичайно, Україна переможе. Але є проблема з тим, що багато хто неправильно розуміє суть контрнаступу. Війна – це не тільки те, що відбувається на землі, контрнаступ – не тільки долання мінних полів. Зараз триває складний контрнаступ, який НАТО називає “мультидоменним”. Україна наступає одночасно у повітрі, на суші, на морі, у кіберпросторі, в інформаційній сфері, під час операцій спецпризначенців. Усе це робиться взаємопов’язано, і український генштаб тут дає фору російському.

Візьмемо атаку на Крим, що триває вже місяць. Її елементи не були збігом обставин, був втілений витончений план. Спершу – вивести з ладу радари, потім – удар по логістиці, і далі – знищений штаб Чорноморського флоту. А разом це складається в єдиний план, мета якого – зробити Крим непридатним для розміщення російських сил. І це – ключ до вашої перемоги.

– Не так давно ви давали оптимістичні прогнози про звільнення Криму вже до кінця цього року. Чому цього не сталося?

– Так, я вважав, що Україна звільнить Крим до кінця літа 2023 року. Але пригадайте, я завжди додавав застереження: це буде, якщо ми, тобто західні партнери, надамо ЗСУ все необхідне. Ми цього не зробили. Тож я справді помилився у своїй оцінці, що американська адміністрація і німецький уряд вирішать надати Україні далекобійну зброю та інші потрібні їй потужності. Я був упевнений, що нарешті почую від мого президента слова: “Ми хочемо, щоб Україна перемогла. А для того, щоб вона перемогла, вона має отримати ось це”. Але я помилився, цього так і не прозвучало.

Те, що зробив президент Байден, також не варто недооцінювати. США змогли зібрати докупи і утримати разом понад 50 країн, що беруть участь у форматі “Рамштайн”. США надають значну військову допомогу. Та водночас Байден не зробив найважливішого: він не визначив мету, чого ми хочемо досягти. Ми чуємо від нього лише фразу: “Ми будемо з Україною стільки, скільки потрібно”. Але це абсолютно порожні слова! “Потрібно” для чого? Натомість президент мав сказати: “Ми хочемо, щоб Україна перемогла. Ми хочемо, щоб Україна відкинула Росію до кордонів 1991 року”.

– Чому ці слова не звучать? Байден боїться?

– Не тільки він, але також його найближче коло. Це розумні, працьовиті інтелектуали, але більшість з них – ті самі люди, які помилялися у прогнозах щодо Росії ще за часів Обами. Найголовніше: вони в принципі не вірять, що Росію реально перемогти.

Друга причина – вони бояться, що буде ескалація.

І третє – вони не розуміють, що станеться, якщо Росія отримає катастрофічну поразку, російські війська будуть розбиті й режим у Москві впаде. Що далі?

Схоже, що ці три речі є перепоною. І це свідчить про повне нерозуміння ними природи війни, нерозуміння України і нерозуміння Росії.

– Чому вони вважають що Росію неможливо перемогти?

– Схоже, через те, що вони повірили в образ Росії як занадто великої країни, яка до того ж має тисячі одиниць ядерної зброї, а тому, мовляв, її подолати неможливо. Хоча для мене очевидно, що Україна переможе Росію. Ми знаємо з історії, що війна – це випробування волі й випробування логістики. І я бачу, що все розвивається позитивно для України, та не бачу жодних позитивних варіантів для Росії на горизонті. Жодного! Є лише один виняток. Це – варіант, коли ми будемо говорити: “Ми сподіваємося, що Україна зможе досягти доброго результату на переговорах”, або: “Слухай, Україно, нехай вже Росія залишить собі Крим заради миру”. Бо саме ці заяви є кисне для Кремля.

“Коли Україна звільнить Крим, війна закінчиться”

– Чи можливо повернути Крим військовим шляхом за нинішніх реалій, коли Захід і США надають Україні певну зброю, але не все, що потрібно?

– Так, нерішучість лише затягує конфлікт: загине набагато більше людей, буде набагато більше руйнувань. Хоча все могло би закінчитися значно швидше, якби США і Німеччина прямо сказали: “Ми хочемо, щоб Україна перемогла у війні. Ось те, що вам потрібно для перемоги. Беріть”. І я підкреслю: Крим – це єдине, що має значення. Якщо Україна звільнить Крим, то все закінчиться. Росія ж взагалі не зацікавлена у Донбасі – за винятком того, що контроль над ним дає сухопутний коридор до Криму. Це – єдине, що її цікавить. Посудіть самі: Росія не зробила геть нічого для розбудови Донецька і Луганська від 2014 року. Нічого! Єдине, що вони там робили – це забирали чоловіків для армії.

– Та й Крим Росії потрібен виключно як військова база.

– Так, для контролю над Чорним морем. І я переконаний: український генштаб розуміє, що Україна ніколи не буде в безпеці, доки Росія контролює Крим. Україна ніколи не зможе по-справжньому відновити економіку, поки Росія з Криму може розірвати судноплавство з Одеси, Херсона, Миколаєва або геть заблокувати Азов. Тому я не бачу, як Україна могла би погодитися на будь-який компроміс, за якого Росія залишиться в Криму. І я вважаю, що Захід не має права проштовхувати будь-які подібні варіанти.

– Якої зброї зараз бракує ЗСУ? Ви вже згадали про ракети дальнього радіуса дії – чи це єдине? І чи не буде, як з танками: ми тривалий час говорили, що кількасот танків змінять ситуацію. А коли танки надійшли – то виявилося, що цього недостатньо, бо росіяни протидіють їм “Ланцетами” та мінними полями.

– Так, у цьому була проблема – було дуже багато акценту на конкретних платформах. F-16, ATACMS, Leopard, Patriot – усе це важливо, але немає якоїсь однієї зброї, яка б змінила хід війни. Важлива комбінація зброї, військова спроможність та її правильне застосування.

Щоби зрозуміти, чого Україна потребує для перемоги, треба запитати себе: а як саме може статися перемога? Моя відповідь: для перемоги Україна має звільнити Крим. А що потрібно для звільнення Криму? Потрібні сили, які можуть ізолювати Крим, перерізати сухопутний коридор та Керченський міст, а потім зробити Крим непридатним для розміщення російських військ. Зробити так, щоб Чорноморський флот не міг залишатися в Севастополі. Російські літаки не могли залишатися в Саках, російська логістика – у Джанкої. Для цього потрібна далекобійна зброя. Треба, щоб українці могли щодня бити по Севастополю, по Саках, кожен день! Щоб росіяни були змушені втекти звідти.

Єдина перевага росіян – це маса, якої у них багато. Нічого більше. Їм байдуже, скільки людей буде вбито. Отже, треба нейтралізувати цю масу, знищуючи штаби, логістику, артилерію. Щоб робити це, Україні потрібні далекобійні засоби високоточного вогню. А що саме це буде – ATACMS, Taurus, Storm Shadow, безпілотник Grey Eagle чи GLSDB (наземна бомба малого діаметра) – це не має значення. Але якщо ви отримаєте ці спроможності у достатній кількості, то росіяни більше не зможуть залишатися в Криму.

Тож я вірю, що ваша війна може закінчитися наступного року – за умови, якщо США нарешті зрозуміють: Путін продовжуватиме це робити, доки не зрозуміє, що він програв. Бо коли у нього в голові з’явиться думка: “я програв” або “йде до поразки” – то йому доведеться зупинитися, і він змінить наратив.

А зараз він бачить, що ми не зацікавлені в перемозі України, що йому достатньо просто протриматися, поки ми поступимося.

Звичайно, треба серйозно ставитися також до ядерної загрози від держави, що має тисячі ядерних боєголовок. І Путіну байдуже, скільки людей загине, включно з його співгромадянами. Але я все одно не думаю, що він це зробить. Ядерна зброя є найефективнішою тоді, коли росіяни її не застосовують. Бо наслідків для Росії немає, але, як бачите, вона змушує Захід вагатися. А від використання ядерної зброї не буде плюсів для Росії. Україну це не зупинить. Натомість США будуть змушені діяти: президент Байден вже попередив, що застосування ядерної зброї матиме катастрофічні наслідки для Росії. Також китайський лідер Сі Цзіньпін попередив Росію: не використовуйте ядерну зброю.

Нарешті, не забувайте про те, що люди з оточення Путіна дивляться на нього і думають: йому 70 років, він помре, а на нас що чекає? І я не впевнений, що всі вони підтримають ідею використання Путіним ядерної зброї. А щоб задіяти тактичну ядерну зброю, треба, щоб багато людей виконували ланцюжок наказів. І якщо цей процес почнеться – ми це побачимо і будемо про це знати.

– Тобто навіть якщо Путін настільки збожеволіє, що вирішить завдати останній удар – його хтось зупинить?

– Я думаю, що так.

Інтерв’ю взяв
Сергій СИДОРЕНКО,
Варшава – Київ.

Джерело: eurointegration.com.ua

Зірки віщують

Астрологічний гороскоп на 23 - 29 жовтня

ОВЕН. Тиждень вдалий для підприємницької, наукової і навчальної діяльності. Якщо не бажаєте стати учасником скандалу, тримайтеся подалі від неврівноважених колег і приятелів. Друга половина тижня буде насичена контактами і зустрічами.

ТІЛЕЦЬ. Ваші проекти виявляться успішними, якщо проявите активність. Непоганий час, щоб змінити напрям руху кар‘єрними сходами - тільки не намагайтеся йти вниз. Упевненість в собі дозволить змінити особисте життя до кращого.

БЛИЗНЮКИ. Бажано зберігати у секреті плани. Не варто зациклюватися на поточних проблемах, скоро ваше життя кардинально зміниться. Можете знайти нову роботу з великою зарплатою.

РАК. Тиждень обіцяє бути щедрим на приємні сюрпризи. У середу бажання все зробити по-своєму загрожує посварити з оточенням. Спілкуйтеся з друзями, не соромтеся використовувати дружні зв‘язки в особистих цілях, це допоможе досягти успіху.

ЛЕВ. У середу вдаватиметься підготовка звітів, ймовірно, доведеться багато працювати з паперами, спілкуватися з людьми. З четверга постарайтеся понизити навантаження до мінімуму. Добре зайнятися здоров‘ям.

ДІВА. Краще за стильний одяг і модну зачіску вас прикрасять дипломатичність і терпіння. Достатньо, що довколишні цінують і поважають вас. Не забувайте про сімейні обов‘язки.

ТЕРЕЗИ. Стануть у нагоді розсудливість і витримка. У понеділок на роботі може надійти важлива інформація, яку необхідно перевірити ще раз. У кінці тижня чекає активне особисте життя. Але уникайте контактів з сумнівними партнерами.

СКОРПІОН. Вас чекає кар‘єрне зростання і значне збільшення доходу. Проте не варто жити тільки роботою, серце повне любові і романтики. Влаштуйте побачення, не приховуйте почуттів, не бійтеся відвертих визнань.

СТРІЛЕЦЬ. Може з‘явитися шанс просування по службі. Бажано утримуватися від обіцянок, оскільки їх виконання дозволити собі яких поки не можете. Понеділок - не той день, коли варто намагатися довести будь-яку справу до переможного кінця. Краще робити все поволі, але якісно.

КОЗЕРІГ. Першу половину тижня доведеться працювати в команді, хоча це суперечитиме планам, проте не будете розчаровані. Дозвольте розуму узяти верх над емоціями, тільки спокійна оцінка принесе успіх.

ВОДОЛІЙ. Необхідно підвищити професійний рівень. Це допоможе просунутися кар‘єрними сходами. Бажано більше часу працювати в самоті. Варто допомогти друзям, якщо їм знадобиться підтримка.

РИБИ. На шляху здійснення честолюбних планів можуть постати власні недоліки, такі як зайва емоційність і схильність до драматизації. У п‘ятницю може надійти вигідна ділова пропозиція.

Потреба дня

Безпека вимагає знань та навичок

У ліцеї села Карасин із 13 жовтня офіційно запрацював «Клас безпеки». Його функціонування сприятиме систематичній підготовці дітей із питань цивільного захисту, допоможе в інтерактивній формі сформувати у них уміння порятунку в умовах надзвичайних ситуацій.

Простір навчального приміщення розділили на кілька тематичних зон, кожна з яких обладнана відповідним інвентарем. Тут діти різних вікових груп вивчатимуть правила пожежної та мінної безпеки, послідовність дій під час надання домедичної допомоги потерпілому, правила поведінки під час сигналу «Повітряна тривога» та безпечного руху по дорозі. А для наймолодших учнів створений ігровий куточок із цікавими та розвиваючими іграшками.

На відкриття класу завітали співробітники ГУ ДСНС України у Волинській області, представники управління освіти та науки облдержадміністрації, поліції та органів місцевої влади. Вони подарували юним карасинцям пізнавальні матеріали з пожежної і мінної безпеки та пригостили солодощами.

Під час заходу ліцеїсти разом із гостями виконували завдання з лепбуками. Учасникам освітнього процесу провели також тренувальну евакуацію, демонстрували гасіння імітованої пожежі та надання домедичної допомоги потерпілим. Чи не найбільше захоплення в учнів викликали видовищні майстер-класи від вогнеборців із практичного використання засобів аварійно-рятувального автомобіля на базі Ford Ranger, керування безпілотником, застосування засобів пожежогасіння.

До речі, це вже 66-й «Клас безпеки» на Волині. А перший такий на теренах Камінь-Каширщини з'явився цьогоріч 5 квітня у райцентрі, в ліцеї №2. Згодом його також відкрили в освітньому закладі села Воєгоща.

Іванна ГАЙДУЧИК.

На часі

Продав без чека – штраф

ІЗ 1 ЖОВТНЯ ВІДНОВИЛИ ФІНАНСОВУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА РЕАЛІЗАЦІЮ ТОВАРІВ ТА НАДАННЯ ПОСЛУГ БЕЗ ЗАСТОСУВАННЯ РРО/ПРРО.

З минулого року і до 30 вересня поточного санкції щодо порушень правил роботи з РРО тимчасово не застосовувалися: у зв'язку з початком широкомасштабної військової агресії російської федерації проти України та введенням воєнного стану в Україні, з метою адаптації бізнесу до нових умов Верховна Рада звільнила від штрафів основну частину приватних підприємців. Але наразі до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей оподаткування у період дії воєнного стану внесли зміни. Отож відповідальність відновлено.

Кого перевірятимуть та у яких розмірах «світять» штрафи підприємцям у випадку недотримання законодавства в питаннях застосування пристроїв для реєстрації розрахункових операцій (так званих касових апаратів), журналісти газети «Полісся» розпитали в начальниці Камінь-Каширської державної податкової інспекції Головного управління ДПС у Волинській області Наталії БОЖКО.

«Процес фіскалізації триває вже давно. Українські підприємці знають, що зобов'язані використовувати у своїй діяльності пристрої для реєстрації розрахункових операцій — РРО, ПРРО чи книги обліку розрахункових операцій. Насамперед це стосується малого та середнього бізнесу, представники якого є платниками податків другої і третьої груп. На певний період штрафні санкції за порушення цих норм закону були скасовані (щоправда не для суб'єктів господарювання, які здійснювали реалізацію підакцизних товарів). Але з 1 жовтня зазначені пом'якшення більше не діють», — розповіла посадовиця.

Відтак тепер за торгівлю чи надання послуг без застосування РРО або програмних РРО притягуватимуть до відповідальності. І, як зауважила Наталія Божко, хоч штрафи за ці порушення дещо зменшили, все ж вони битимуть по кишені підприємців.

«Фінансові санкції застосовуватимуться у розмірі 25% від вартості товарів, реалізованих вперше з порушенням закону, і 50% від вартості всіх товарів, які реалізовані після виявлення першого порушення. Щоправда ця лояльність стосуватиметься лише тих, хто має зареєстровані касові апарати, та тих, чия діяльність не пов'язана з реалізацією підакцизних товарів, складних побутових товарів, ювелірних виробів або виробів медичного призначення», — каже Наталія Михайлівна.

А перевірятимуть податківці в першу чергу тих суб'єктів господарювання, у діяльності яких існують ризики порушення податкового та іншого законодавства, а також тих, які раніше були помічені в недотриманні законодавства.

До речі, вручення клієнтові чека у паперовому вигляді – не єдиний варіант підтвердження здійснення розрахункової операції.

«Фіскальний чек за оплачені товари (послуги) через ПРРО може надаватися покупцю різними способами. Наприклад, надсилатися електронною поштою (e-mail), Viber, Telegram, WhatsApp, SMS. Щоправда при цьому на пристрої, з якого будуть надсилатись чеки, треба встановити відповідну програму. Також фіскальний чек можна роздрукувати на принтері або пристроєм покупця його можна сфотографувати чи зісканувати Qr- код з екрану продавця», — додає Наталія Божко.

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Кросворд

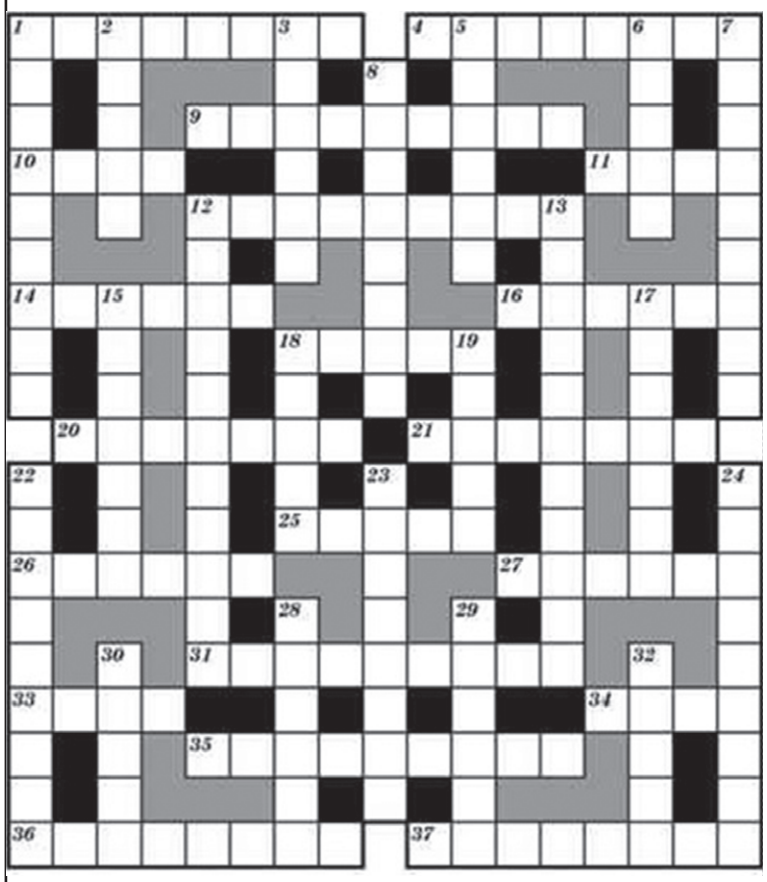

По горизонталі. 1. Кондитерський виріб із фруктово-ягідного пюре і цукру. **4.** Поперечний брус у корпусі судна, літака. **9.** Пояс з окремими комірками для рушничних патронів. **10.** Гірська порода, мінеральне утворення з умістом металу. **11.** Автоматичний пристрій для розмикання, замикання електричного кола. **12.** Оптичний прилад. **14.** Предмет верхнього одягу. **16.** Частина океану, моря, озера, що заходить у суходіл. **18.** Міцний гнучкий мотузок із дроту, волокна. **20.** Дошка для змішування художником фарб. **21.** Вид міського транспорту. **25.** Морська промислова риба родини тріскових. **26.** Метод наукового дослідження. **27.** Ряд декоративних арок на стовпах, колонах. **31.** Виключне право на виробництво, продаж чогось. **33.** Підвищена ділянка земної поверхні. **34.** Площа для військових парадів, стройових занять. **35.** Спеціаліст зі складання географічних карт. **36.** Правильний багатогранник, трикутна піраміда. **37.** Жуйна парнокопитна тварина.

По вертикалі. 1. Працівник друкарні, керівник групи складачів, який верстає полоси набору. **2.** Музична форма з кількаразовим повторенням основної теми. **3.** Медико-санітарний заклад. **5.** Густа солодка речовина з крохмалю. **6.** Вид державної нагороди. 7. Повідомлення засобами телеграфного зв'язку. **8.** Плоска безліса вершина Карпатських гір. **12.** Науковий філософський напрям. **13.** Розділ геометрії. **15.** Ударний музичний інструмент. **17.** Напівводний хутровий гризун підродини щурових. **18.** Прісноводна риба, одомашнений сазан. **19.** Посудина для приготування кавового напою. **22.** Мінеральне утворення на дні печери. **23.** Павукоподібна отруйна тварина. **24.** Передня відкрита частина театральної сцени. **28.** Вид боєприпасів. **29.** Хвостова рухома частина крила літака. **30.** Грошова допомога зі спеціального фонду. **32.** Глибока широка ділянка русла рівнинної річки

Відповіді на кросворд

По горизонталі. 1. Мармелад. 4. Шпангоут. 9. Патронташ. 10. Руда. 11. Реле. 12. Мікроскоп. 14. Пальто. 16. Затока. 18. Канат. 20. Палітра. 21. Трамвай. 25. Тріска. 26. Аналіз. 27. Аркада. 31. Монополія. 33. Гора. 34. Плац. 35. Картограф. 36. Тетраедр. 37. Антилопа.

По вертикалі. 1. Метранпаж. 2. Рондо. 3. Аптека. 5. Патока. 6. Орден. 7. Телеграма. 8. Полонина. 12. Матеріалізм. 13. Планіметрія. 15. Литавра. 17. Онда́тра. 18. Короп. 19. Турка. 22. Сталагміт. 23. Скорпіон. 24. Авансцена. 28. Снаряд. 29. Елерон. 30. Грант. 32. Плесо.

Закінчення. Поч. на 12 стор.

* * *

Урок французької завершився. Емілія Броніславівна задоволено кивнула головою.

- Оксанко - ти, як завжди, молодчинка! Усе на льоту ловиш. На сьогодні досить. А зараз ми з тобою підемо пити чай. Гріх твого гостинця не скуштувати. Мама пекла?

- Ні. То я досвід переймаю. А після уроків допомагаю мамі на кухні. Бо там усього лише чотири працівники, і вони іноді катастрофічно не встигають.

Дівчина зайшла слідом за своєю класною керівничкою у простору, гарно обставлену кухню. Заходилася нарізати принесений вишневий пляцок.

- А чого Денис не лишився? Певно, не до смаку жіноча компанія? - поцікавилась Оксана.

Жінка знизала плечима.

- Із друзями давно не бачився. Рідко приїздить додому. Усе вчиться, вчиться. Навіть подумати не могла, що мій син-шибеник стане враз таким богомільним.

- Значить, подобається те, чим займається. Це ж прекрасно! Я вже теж визначилась із майбутнім фахом. Піду вчитися на кулінара, щоб продовжити мамину справу.

- Керуватимеш родинною пекарнею?

- Маю на меті дещо більше: власний ресторан.

- Прекрасно! Ти розумна і в міру амбітна дівчина, тож має все вдатися добре.

- Дякую! - Оксана радісно усміхнулась.

- А в Париж коли плануєте?

- За два тижні. Навіть не віриться, що маму запросили презентувати свою випічку.

- Її кондитерські шедеври заслуговують найвищих похвал. Тому й не дивно. Відкриються куди ширші обрії, посипляться вигідні пропозиції.

Це чудово!

- Так. Я вже не можу дочекатися! Досі не випадало нагоди побувати за кордоном.

- Лише раз побачиш Париж - і закохаєшся! - замріяно зітхнула жінка. - Я й донині жалкую, що не лишилась там жити, коли доля дарувала такий шанс.

- А я б ніколи не поїхала з України! Кращої землі на всій планеті немає! - Оксана пірнула захопленим поглядом у краєвид за вікном, купаючись у весняному квітуванні.

* * *

Вечір дбайливо обгортав будинки й вулиці у м'який оксамит. Солодко пахкотіли розквітлі нарциси й гіацинти. Вибухали білими салютами молоді вишні, висаджені уздовж будинку.

Денис зайшов у під'їзд. Почув швидке цокотіння підборів, і завмер в очікуванні. Так і є - вона! Коротенька спідничка, що ледь прикриває довгі смагляві ноги, легка кофтинка, яка навряд чи зігріє цього прохолодного весняного вечора.

- Уже йдеш? - тихо запитав.

- Так. А ти чого тут стоїш?

- Хочу тебе додому провести.

Зупинилась, здивовано глянула.

- Чи ти проти? - хрипко перепитав.

- Ні. Чого там?

Вона безтурботно усміхнулась і випурхнула з будинку. Денис наздогнав, рішуче накинув їй на плечі свою джинсову куртку. Зашарілась.

- Дякую. Але хіба тобі не холодно буде?

- Ніскілечки! - глянув їй просто у вічі. - Мене любов гріє.

Дівчина промовчала. Пришвидшила кроки. А він ішов поруч і вдихав її свіжий запах, подумки торкався ніжної шкіри, волосся.

Ось і її будинок. Зупинились. Оксана простягнула йому куртку.

- Дякую, що провів. На добраніч! - махнула рукою і забігла в під'їзд.

Денис потоптався на місці, дивлячись їй услід, мов притрушений. Думки годі було зібрати докупи. Вони вперто розбігались, тікали, витинали гопака й глузували з його почуттів. І те неабияк дратувало. Аж до скреготу зубів.

Прийшов додому.

- Де ж ти так довго був? - сплеснула руками мати.

- Чекаю-чекаю...

Він мовчки роззувався. У грудях застигала в'язка туга.

- Коли батько прийде? - тихо запитав.

- Як завжди. Сам розумієш - робота. Швиденько переодягайся та йди вечеряти.

- Пізніше. Дочекаюсь його. Тоді й повечеряємо всі разом.

Пішов у кімнату. Приліг і незчувся, як задрімав. Прокинувся від батькового голосу.

- Привіт! - тато згріб його в обійми. - Нарешті приїхав.

- Скучив. Надщербились зуби гризти граніт науки, то вирішив трохи відпочити, - Денис усміхнувся.

Вечеря плавно перетікала в довгу бесіду. Як завжди. Де може бути краще, як у рідному домі? Душа й тіло тут відпочивають і сил набираються.

- Не жалкуєш про свій вибір? - укотре запитав батько.

- Ні. Мені подобається. Збагатився на нових друзів, беру уроки гри на роялі. От і знадобились два роки навчання у музичній школі. Життя вирує, тату!

- Радий за тебе. Бо мама все ніяк не може заспокоїтись, що ти вирішив стати священником.

- У кожного в житті - свій шлях.

- Ти ба, який філософ! - засміялась пані Емілія.

- Отож, мамусю! А ти як думала?

* * *

Недільний ранок усміхався сонцем. Денис швидко зібрався, випив кави і вирішив трохи пройтися містом.

Ноги самі понесли до будинку Оксани. Став під балконом і посвистів. Спершу було тихо. Та за кілька хвилин вікно відчинилося, і визирнула Оксана.

- Доброго ранку! - радісно привітався.

- Доброго! Що ти тут робиш?

- Хочу викрасти тебе на прогулянку. Спускайся.

- Який швидкий! Зачекай. Мені ще зібратися треба.

Її гарненьке личко зникло. Денисові груди ущерть наповнились солодким медом. Погодилась! Його найпотаємніші мрії набувають обрисів реальності. А як за півгодини чепуріння вийшла в неймовірно гарній сукні кольору вистояного вина, то ледь мову не втратив.

- То куди йдемо? - запитала.

- Як щодо кави?

- Не відмовлюсь.

- Супер! Я знаю одне затишне місце неподалік. Ходімо?

Вона кивнула, усміхнулась. А Денисові здалося, що сонце впало до ніг, обпікаючи жаром.

У кав'ярні було тепло і добре. Запашний еліксир бадьорості додавав заохочення до бесіди. Але не Оксані. Його погляд зачаровував і лякав. Щось у ньому було таке таємниче й містичне. Іноді навіть почувалась незатишно. Надто збудженим і дивним видавався Денис.

- Вибач, - зупинила його черговий монолог. - Дякую за каву, але мені час додому.

Він зблід. Вражено глянув, ніби намагаючись осягнути сказане нею.

А тоді раптом ухопив її за руку і міцно стиснув пальці.

- Оксано! Ти мені дуже подобаєшся! Справді. Це не жарти і не забавки. Я ще ніколи не зустрічав такої дівчини.

- Якої? - насмішкувато повела бровами.

- Вродливої. Розумної. Неймовірної, - видихнув із притиском.

- Пригальмуй трохи! Надто розігнався. Не здається?

Обличчя Дениса перекосилось. Нижня губа нервово засіпалась. Він голосно зглитнув, аж підскочив гострий борлак.

- Та гаразд! - розсміялась Оксана, але вийшло те в неї якось настрахано. - Чого ти? Ходімо, проведеш мене трохи.

До самого її дому йшли мовчки. Денис важко дихав. Від його мовчання було зимно і моторошно.

- Ну от. Прийшли. Бувай! - махнула рукою і пішла, не озираючись.

- До зустрічі! Через місяць! - кинув їй навздогін.

Від тих слів спина дівчини вкрилась кригою.

* * *

Добігав завершення останній місяць весни. Щедро буяла соковита зелень, напоєна дощами і сонцем, а в міському парку почали розквітати троянди.

Оксана з подружкою вийшли на вечірню прогулянку.

- Господи! Знову цей ненормальний! - злякано сахнулась, хапаючи за руку приятельку.

- Хто? Де? - здивовано завертіла головою та. - Ти про того високого красеня? Хіба ж то не синок нашої керівнички? Той, що на попа вчиться.

- Він.

- То чого тоді носом крутиш? Зовсім з глузду з'їхала? Такий хлопець - хоч картини пиши! Не те, що твій Микита: татухи, пірсинг, реперський прикид.

- Він мені подобається. А цей лякає.

- Вигадуєш усілякі нісенітниці! Іди до нього. Дивись, як витріщається! А я швиденько змиваюсь, ніби тут мене й не було ніколи. Гарного вечора!

- Чекай! Я не хочу.

Але подруга лиш махнула рукою і швидко поцокотіла тротуаром.

- Привіт! - Денис підійшов упритул, простягнув їй квіти.

- Не варто. Нічого не вийде! Не знаю, що ти собі нафантазував, але в мене є інший. Я його кохаю. Іди, Денисе, додому.

Розвернулась і майже бігцем кинулась до свого будинку. Зайшла за ріг. Та враз відчула, як на плече лягла важка чоловіча рука, а в бік втиснулось вістря ножа. Гаряча цівка крові потекла під блузкою. Оксана зойкнула, та глухий шепіт у вухо змусив замовкнути:

- Цить! Тільки пискни - зажену по самісіньке руків'я! Іди вперед! І тихо будь.

Денис грубо штовхав її в спину. Гарячково металась очима довкола, та жодної живої душі поблизу не було. Кого покликати на допомогу? Та чи й встигне?

За гаражами височіла глуха стіна. Він заштовхав дівчину до чагарників, що густо розрослися за бетонною огорожею.

- На коліна! - загарчав, бризкаючи слиною.

Огида й злість пройняли її наскрізь. Гордовито випросталась.

- Не дочекаєшся! - зашипіла йому в обличчя. - Виродок!

Сильний удар в обличчя збив її з ніг. Упала. Із розбитого носа потекла кров, заливаючи підборіддя, груди. Денис розвернув її до себе і вчепився губами й зубами в її скривавлений рот. Ніби проковтнути хотів. Довгі міцні пальці хлопця стискали Оксанину шию. її свідомість танула, зникала в темному проваллі моторошних очей убивці.

* * *

Обідня спека дошкуляла. Емілія Броніславівна саме поралася на кухні - готувала синові обід. А Денис і досі спав. Цікаво, чого так довго? Чи не захворів?

Від тривожних думок відволік дзвінок у двері.

Біля порогу уклякли правоохоронці.

- Тут мешкає Денис Іванович Решетник? - запитав вусатий поліцейський.

- Так. А що сталося? Я його мати.

- Це - річ вашого сина? - він показав кишеньковий молитовник.

- Можливо. Не впевнена.

- Дозволите увійти?

- Звісно.

Працівники поліції увійшли в помешкання. Вусань дістав із кишені посвідчення слідчого.

- Молитовник підписаний вашим сином. Звідси й дізналися його ім'я. Де зараз Денис?

- Може, нарешті, поясните, що відбувається? - пані Емілія відчула, як їй забракло повітря. Важко опустилася на стілець.

- Я вбив її, мамо! Убив! - на порозі своєї кімнати стояв блідий, наче смерть, Денис.

Жінка знетямленим поглядом обвела присутніх, знову спинила його на синові.

- Денисе! Що ти зробив?

Той лише мовчки простягнув руки правоохоронцям. Клацнули кайданки.

Червневе сонце застигло вгорі білою розпеченою кулею. Денис заплющив налиті кров'ю очі, захищаючись від яскравого світла. Звір, що сидів у ньому, вирвався на волю. Він більше не молиться. Забув усі слова. Нічого вже не лишилось - ні спокус, ні болю, ні любові...

Ірина ЯСІНСЬКА.

Ні спокус... Ні болю... Ні любові...

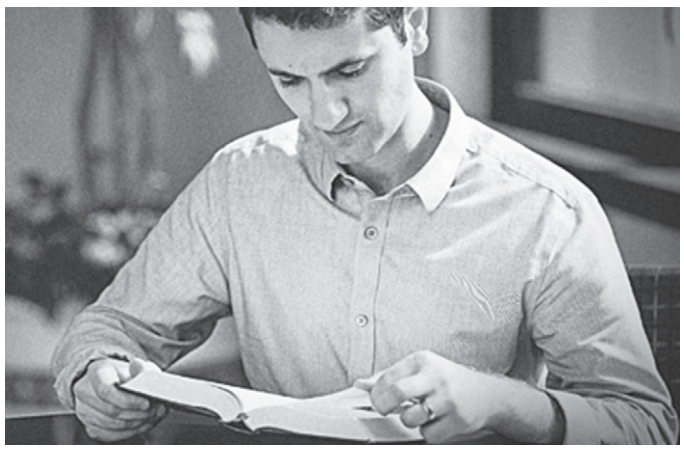

Оголошення

ТЕХНІЧНИЙ ПАСПОРТ НА БУДИНКИ. УЗАКОНЕННЯ САМОВІЛЬНОЇ ЗАБУДОВИ. КАДАСТРОВИЙ НОМЕР НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ. ВИНОС МЕЖ НА МІСЦЕВІСТЬ. Тел. 097-69-53-703. Анжела Дмитрівна.

Натяжні стелі
Тел. 098-72-46-587.

Куплю

● **ВРХ, коні, лошата. Можливе перевезення худоби. Тел. 097-380-16-10, 095-030-25-29.**

Продам

БУДМАТЕРІАЛИ

■ Щебінь. Цеглу. Блоки (Бровари), відсівблоки. ОСБ плити. Гіпсокартон. Мінвату. Пінопласт. Вапно. Металопрокат. Клеї для блоків, пінопласту. Кайдуби різних діаметрів, кришки, труби та все для каналізації. Послуги маніпулятором і навантажувачем. Тел. 068-06-00-575.

■ Блоки, цемент, цеглу, гіпсокартон, мінвату, ОСБ плиту, шифер та інше. Тел. 098-55-792-55.

■ Щебінь різних фракцій. Пісок. Оптом і вроздріб. Доставка самоскидом. Тел. 098-243-6-136.

■ Дошки, крокви, балки та інші пиломатеріали. Дрова в асортименті. Можлива доставка. Тел. 098-83-67-538.

■ Балки, крокви, дошки, рейки, також виготовляємо під замовлення. Дрова кругляк (2 м) і обрізки. Можлива доставка. Тел. 099-07-287-34, 097-22-66-017.

НЕРУХОМІСТЬ

■ Цегляний будинок (пів будинку) в Камені-Каширському, 600 м від центру, з окремим входом, ремонтом та всіма вигодами. Є гараж, хлів, 7 соток городу. Опалення водяне і пічне. Січкарню (Польську). Дійну молоду козу із двома кізочками. Тел. 098-382-10-86.

■ Цегляний будинок у селі Черче (10х11) з усіма вигодами. Тел. 095-431-94-10.

■ Земельну ділянку в м. Камені-Каширському. Тел. 097-85-62-094.

ТЕХНІКА

■ Автомобільну лафету (німецького виробництва), тюкопрес "Клас", зернову сівалку (3м), навісний обприскувач (10м). Тел. 096-96-06-406.

ЖИВНІСТЬ

■ Коника - 1,6 року. Запрягається. Тел. 068-022-49-71.

■ Робочу кобилу, вік 10 років. Тел. 068-02-57-123.

■ Козу дійну. Тел. 096-46-32-884.

РІЗНЕ

■ Посівне тритикале, пшеницю, ячмінь. Нітроамофоску та інші міндобрива. Цукор, олію, борошно, макарони. Комбікорми для птиці. Солому в тюках. Тел. 096-96-06-406.

■ Дрова (рубані, різані на колодки) різних порід. З доставкою. Тел. 097-730-39-28.

■ Обрізки і дрова кругляк. Дрова рубані (з доставкою). Тел. 097-016-34-23, 095-397-91-23.

■ Дрова (рубані, різані на колодки) різних порід. З доставкою. Тел. 097-730-39-28.

■ Зерно: пшеницю, ячмінь, овес, тритикале (фуражне і насіннєве). Тел. 098-403-20-78.

Вважати недійсним

Втрачене посвідчення потерпілої внаслідок аварії на ЧАЕС серії Б №280271, видане 15.10.1998 року Приходько Ларисі Петрівні, **вважати недійсним**.

Втрачене посвідчення потерпілого внаслідок аварії на ЧАЕС серії Д №674136, видане 12.08.1997 року Литвину Володимиру Сергійовичу, **вважати недійсним.**

Послуги

■ Внутрішні ремонтні роботи: укладання плитки, шпаклівка, штукатурка, гіпсокартон, ламінат, шпалери. Тел. 068-028-72-45.

■ Ремонт телевізорів, LCD та LED моніторів, побутових приладів, індукційних плит. Прошивка та ремонт тюнерів. м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 31 (навпроти редакції). Тел. 050-707-4-307, 098-38-34-489.

■ Перемотка електродвигунів. Тел. 097-606-11-21.

■ ВОДА. БУРІННЯ СВЕРДЛОВИН ДІАМЕТРОМ 50-125 мм. ГАРАНТІЯ. При потребі нержавіючий фільтр. У наявності незамерзаючі ручні колонки, насоси різних типів для дому та поливу. Тел. 098-721-58-98, 066-049-69-50.

■ Бригада будівельників виконує будівельні роботи: монтаж, демонтаж дахів, кладка піноблоків, цегли. Укладання плитки. Муруємо груби, печі, димоходи. Огорожа. Сайдинг. Фундамент. Обшивка димоходів. Тел. 096-34-34-238.

■ Виготовляю дерев'яні міжповерхові драбини, сходи (проєктування, виготовлення, встановлення), столи, ліжка, баляси. Куплю дошки (дуб, ясен, сосна). Тел. 097-467-06-68.

В Kamin Pizza
ПОТРІБНІ працівниці: СУШИСТ та ОФІЦІАНТ. Вік 20 - 45 років.
Тел. 098-715-98-82, 097-303-70-90.

Натяжні стелі
ШВИДКО
ЯКІСНО
ДОСТУПНО
(099) 07-48-366
(068) 78-82-778
м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська,8.
Магазин "Інтер'єр"

ПРОДАМ
ДРОВА: обрізки, кругляк,колоті. ПИЛОМАТЕРІАЛИ різних розмірів. Доставка. Тел. 050-715-96-08, 098-954-01-80.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Швидко. Якісно. Доступно.
Тел. 097-65-36-773.

ТЕХНОЦЕНТР
МАГАЗИН ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ
Широкий асортимент для дому та офісу

Тел. 096-38-34-922, 097-16-94-740.
●м. Камінь-Каширський, майдан Незалежності, 3, супермаркет "Наш Край", 2-й поверх - магазин "Техноцентр"
●Міський ринок, приміщення колишнього кафе, (Андрій)

ДО УВАГИ ЖИТЕЛІВ МІСТА КАМЕНЯ-КАШИРСЬКОГО ТА РАЙОНУ!!!
Кафе "ДОЗВІЛЛЯ",
що в Камені-Каширському, пропонує:
◆ доставку святкових обідів (весілля, заручини, хрестини, дні народження);
◆ поминальних обідів.
Тел. 050-96-77-448, 098-704-73-19.

Безшовні водостічні ринви, водовідливи

Тел. 097-658-49-98.

«ЗОЛОТА СТРІЛА»™
•СТЕНДИ •БАНЕРИ
•ПОСТЕРИ •ВИВІСКИ
•ФІРМОВІ ГРАМОТИ
•ДИПЛОМИ •ЕТИКЕТКИ
•ЗАПРОШЕННЯ
•БРЕНДУВАННЯ ОДЯГУ
•ШЕВРОНИ •ПОДАРУНКИ
(067) 332 66 40, (050) 500 94 19

Робота

На роботу потрібен ВОДІЙ на міжнародні вантажні перевезення. Пропонуємо чисті доглянуті авто, своєчасну заробітну плату. Телефони для інформації 095-86-59-757, 097-26-855-09.

Потрібен ПРОДАВЕЦЬ на ринок. Хороша заробітна плата. Деталі за номером 096-217-17-33.

Пам'ятаємо. Любимо. Сумуємо

11 жовтня 2023 року раптово обірвався земний шлях дорогого чоловіка, турботливого батька і дідуся

Придатка Адама Тимофійовича

(10.04.1946 - 11.10.2023)

із Каменя-Каширського.

Не стало людини, з якою усім нам було тепло і затишно, надійно і спокійно. Тепер у кожному куточку оселі оселилися смуток і туга. Важкий нестерпний біль гостріше леза крає наші серця. Ця розлука уже навічно. Важко миритися із жорстокою реальністю, однак змінити щось уже ми не в силах. Така воля Господа. Тепер у молитвах просимо Отця Небесного Його милості — простити Адамові Тимофійовичу його гріхи вільні і невільні. Спочивай з миром, дорогий наш. Нехай наші сльози не тривожать твого вічного спокою.

Дякуємо усім, хто розділив наше горе.

Дружина, діти, онуки і правнуки, сім'я Залуських.

Висловлюємо щире співчуття Ірині Романівні Ткачик та її дочкам з приводу тяжкої втрати — смерті чоловіка, батька **Ткачика Василя Івановича.** Нехай Милосердний Господь упокоїть його душу там, де праведні спочивають.

Колектив працівників редакції газети "Полісся".

Колектив працівників ЗЗСО "Камінь-Каширський ліцей" №2 висловлює щире співчуття вчительці-пенсіонерці Ганні Максимівні Зубок з приводу тяжкої втрати — смерті чоловіка **Зубка Миколи Васильовича.** Вічна пам'ять покійному.

Колектив працівників ДПТНЗ "Камінь-Каширське ВПУ" висловлює щирі співчуття викладачу Людмилі Миколаївні Кузьмич, рідним, близьким з приводу тяжкої та непоправної втрати - смерті матері **Шумік Лідії Федорівни.** Нехай земля їй буде пухом, пам'ять вічна і Царство Небесне.

Колектив ОЗЗСО "Пнівненський ліцей" висловлює щирі співчуття вчительці інформатики Лідії Анатоліївні Приходько з приводу тяжкої втрати - передчасної смерті чоловіка **Олександра Степановича.** Нехай земля буде йому пухом, а Господь дарує вічне життя у Царстві Небесному. Світла пам'ять.

Трудовий колектив ліцею села Качин висловлює щирі співчуття вчителю географії Любові Дмитрівні Ліщук з приводу непоправної втрати — передчасної смерті брата **Ліщука Віктора Дмитровича.** Нехай земля йому буде пухом і Царство Небесне.

Вічна пам'ять

Не згасне вогник пам'яті

Ліпич Олег Володимирович

25.07.1982
20.10.2022

Рік... як ти нас покинув, відійшов у Вічність..., біль, сум, порожнеча...

Вічна пам'ять тобі, наш небесний ангел.

Ми завжди тебе пам'ятатимемо...

Герою наш, ти вже не з нами.

Вже янголом на захист полетів.

Наш біль не передати словами.

Не передати наших почуттів.

Ти крилами змахнув до Бога.

Сміливий воїн. України син.
Короткою була твоя земна дорога.
На жаль, такий ти не один...
Ми ніднімаєм голови до неба
І просимо тебе пустити в Рай.
Ми будемо молитися за тебе.
А ти пишайся нами і з неба нас оберігай.
Тобі ми вдячні за збережені життя.
За яблуневий цвіт, пахучий ранок,
За наші щирі й теплі почуття,
За вітерець легкий і сонячний світанок.
Ми знаємо — герої не вмирають.
Але ходити поруч вони перестають,
Вони на небі, як зірки палають
І ненадовго увіснах до нас ідуть.
Ти в пам'яті у нашій будеш жити.
Хоч вже ти десь у небутті.
За тебе Бога будемо молити.
За твою жертву заради майбуття.
Тож з миром спочивай, герою.
А ми боротись далі будем.
За нас ти жертвував собою,
Тебе ніколи не забудем.

Дружина Наталія, сини Станіслав, Ростислав.

Колектив медичних працівників терапевтичного відділення КНП "Камінь-Каширська ЦРЛ" висловлює щире співчуття сестрі медичній Ларисі Адамівні Кузьмич з приводу тяжкої втрати — смерті тата **Адама Придатка.** Нехай земля йому буде пухом, пам'ять вічна і Царство Небесне.

Серце плаче, душа болить

20 жовтня виповнюється рік, як у жорстокому двобої з російськими окупантами поблизу села Єгорівка Волноваського району на Донеччині загинув наш дорогий воїн-захисник

Ліпич Олег Володимирович.

25.07.1982
20.10.2022

Чорним смутком позначені усі дні без тебе, любий наш сину, брате, дядьку. Біль від непоправної втрати у серці не вщухає, бо безневинна твоя душа ангелом відлетіла назавжди у Вічність. Щодня молимося і благаємо милосердного Господа знайти і для тебе скромний куточок у Його райських небесних оселях. Ти заслужив блаженства Божого своєю добротою, щирістю, безкорисливою готовністю прийти на поміч кожному. Спочивай, рідний, нехай ніщо не потривожить твого вічного сну. Пам'ять про тебе назавжди збережемо у своїх серцях.

Синочку, соколе ти мій, за що віддав своє життя?
Коли про тебе вже забули,
І смерть — це небуття,
Мій любий син, моє дитя,
Один лиш біль, одна лиш мука.
Життя така важка наука.
Живеш — то знають і згадають,
А як помреш — то забувають.
Не плач за мною, мамо, не лий сліз.
Пишайся мною — я патріотом виріс.
Ти, мамо, лиш за мене помолись.
Я не повернусь, мамо, але ти знай,
Що й із небес я боронитиму наш край.

Просимо усіх, хто знав, з ким перетиналися життєві шляхи нашого Олега, пом'янути його щирою молитвою. Дякуємо усім, хто розділив наш біль тяжкої втрати.

Мама, тато, Сестра Валентина з дітьми, брат Володимир із сім'єю.

Адміністрація КНП "Камінь-Каширська ЦРЛ", профспілковий комітет та колектив закладу щиро співчувають лікарю-урологу Олександру Миколайовичу Зубку, лікарю-анестезіологу Володимиру Миколайовичу Зубку та лікарю-акушеру-гінекологу Марії Василівні Зубок з приводу непоправної втрати — смерті батька **Зубка Миколи Васильовича.** Нехай душа знайде вічний спокій у Царстві Господньому. Поділяємо Ваше горе, сумуємо з Вами, підтримуємо у годину скорботи. Світла та вічна пам'ять.

Полісся www.polissia.net
www. polissia.net
E-mail: polissia.kamin@gmail.com
44501, вул. Ковельська, 36,
м. Камінь-Каширський, Волинська обл.
РЕДАКТОР, ДИРЕКТОР
Петро ТРОФИМЧУК

Засновник: Приватне підприємство "Редакція газети "Полісся".
Наш р\р UA723052990000026008020803196, МФО 305299 в КБ "Приватбанк", код 02471637.
Ідентифікатор медіа - R30-01207 у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.
Номер набраний і зверстаний у комп'ютерному центрі ПП "Редакція газети "Полісся".
Точка зору авторів публікацій може не співпадати з позицією редакції. Матеріали, позначені позначкою *, публікуються на правах реклами.
«Відруковано: Поліграфічне видавництво "А-Прінт" товариства з обмеженою відповідальністю "Дім" м. Тернопіль, тел.(0352)-52-27-37, (067)352-18-51, сайт www.a-print.com.ua. Замовлення № 1838, наклад 4000.

Секретаріат, комп'ютерна, зав.відділу листів Тетяна Приходько, кореспонденти Олександр Приймак, Іванна Величко, Леся Мінібаєва, Іванна Гайдучик, бухгалтер Тамара Смаль - тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram).
Відділ реклами - тел. 097-855-78-54 (Viber, Telegram). E-mail: polissia.kamin@gmail.com
Газета виходить раз на тиждень — у четвер. Індекс 61613. Видається з 18 грудня 1939 року.

Зібрали більше пів мільйона гривень на підтримку захисників

У межах культурного благодійного проєкту «Разом до Перемоги» працівники Центру культури та дозвілля Камінь-Каширської міської ради об'їздили майже всі села громади із концертами, щоб підтримати український дух та зібрати кошти на допомогу нашим захисникам.

Стартувала акція ще у вересні минулого року. Відтоді майже щонеділі наші аматори сцени проводили патріотичні концерти.

«Ми склали графік своїх виступів у кожному населеному пункті. Але він, на жаль, багато разів ламався у зв'язку із жалобними днями, які оголошувалися через загибель на фронті земляків. Та ми готувалися і їхали. Десь до нас долучалися місцеві таланти, працівники сільських закладів культури, десь на сцену виходили лише наші вокалісти, гурти. Загалом мали дев'ять робочих неділь. Ми втомилися, але ця втома нічого у порівнянні з тим, що доводиться переживати захисникам. Тому ми натхненно продовжуємо співати задля Перемоги», — каже директорка Центру Алла Глущук.

За словами Алли Олександрівни, вони ще не були лише в п'яти селах: Видричах, Бузаках, Краснилівці, Підріччі і Раків Лісі. Люди чекають на їхні візити, бо піснями і танцями працівники культури у цей складний час надихають, вселяють віру у Перемогу, стверджують українську самобутність.

«Свої концерти ми розпочинаємо з хвилини мовчання, якою вшановуємо всіх, хто поліг, захищаючи Україну. Всюди співаємо «Ой у лузі червона калина», а далі у кожному селі інша концертна програма. Ми знаємо, за які пісні нам щиро аплодуватимуть, а після яких побачимо лиш мокрі очі глядачів. Зазвичай це після патріотичних номерів. Сьогодні вони особливо розчулюють», — діляться спостереженнями Алла Глущук.

Директорка зазначає, що після кожного концерту їм висловлюють багато слів вдячності, але вони особливо дорогі, коли їх чують із вуст найстарших своїх слухачів.

«Мої дорогейкиї диточке, я вже доживаю вік, а ви шоб жили! І шоб та Україна процвитала!», — з такими словами підійшла до нас бабуся у Мельниках. І ми відчули, що вони, ці слова, є безцінною нагородою для нас. Знаємо, що та допомога, яку ми збираємо під час своїх концертів для ЗСУ, так само є важливою для наших бійців», — каже Алла Олександрівна.

А зібрали в рамках акції «Разом до Перемоги» працівники культури вже понад 600 тисяч гривень. Так, наприклад, під час останніх виступів до благодійної скриньки у різних селах поклали майже сто тисяч. У селі Підцир'я зібрали 13 100 гривень, у селі Брониця — 26 170 гривень, у Пнівне — 10 851, у Теклине — 10 500, у Дубровиці – 4 280, у Мельниках-Мостище — 13 330 гривень.

«У селі Воєгоща під час виступів зібрали 10 400 гривень та 100 доларів, але загалом під час благодійного заходу, до організації якого долучилася і місцева громада, зібрали 55 750 гривень!», — каже наша співрозмовниця, наголошуючи, що народ вражає своїм бажанням допомогти захисникам у боротьбі з російським агресором.

Алла Глущук розповідає, що зібрані кошти вони спрямовують на різну підтримку ЗСУ. Долучаються до придбання необхідних речей для захисників, які організовує управління гуманітарної політики міської ради, закривають збори на придбання технічних засобів, автомобілів для окремих військовослужбовців. Як от після виступу у Ворокомле, кошти спрямували на придбання тепловізора місцевому жителю, котрий став на захист батьківщини. Закрили збір на купівлю автомобіля для захисника із Підцир'я, а також для раківлісця. У Воєгощі зібрані кошти залишили в місцевому гуманітарному хабі, який якраз тоді організовував відправку допомоги на фронт.

І так, не збавляючи темпу і ритму, працівники культури із всією Камінь-Каширською громадою крокують «Разом до Перемоги».

Тетяна ПРИХОДЬКО.

Смачного!

Яєчня з шинкою і грибами, запечена у помідорах

2 помідори, 2 печериці, 30 г шинки, пів цибулини, олія, зелень.

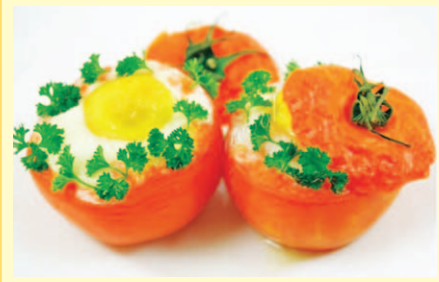

Цибулю дрібно посікти. Гриби почистити, помити, нарізати невеликими шматочками.

Шинку нарізати невеликими кубиками.

Обсмажити цибулю з грибами на олії, трохи посолити. Перед закінченням смаження додати шинку і також трохи обсмажити.

З помідорів зрізати верхівки. Ложкою вийняти м'якоть. Добре посолити і перевернути на тарілці, щоб стекла зайва рідина.

У кожен помідор вкласти начинку з грибів, шинки та цибулі. Викласти помідори на змащене олією деко. Акуратно розбити яйця і намагатися вилити спершу білок, а потім жовток.

Запікати помідори у розігрітій до 180°С духовці 25 30 хв. У готовій страві яєчний білок має загуснути. За бажання прикрасити страву зеленню.

Нічого собі

Англієць виростив гігантську цибулину

ВАГА ОВОЧА СКЛАЛА 8,97 КІЛОГРАМА

Цей рекорд у Великій Британії вдалося встановити фермерові Гарету Гріффіну. Він привіз цибулю на виставку, на яку щороку приїжджає ось уже 13 років поспіль. Для прикладу, у 2014 році вирощений ним овоч заважив 8,5 кг. Тепер він перевершив своє попереднє досягнення, яке потрапило до Книги рекордів Гіннесса.

Гарет розповів, що у процесі вирощування цибулі використовував різні технології. Впродовж кількох тижнів цибуля перебувала під цілодобовим освітленням, у теплиці було встановлено автоматизовану систему поливу. Також фермер підкреслює важливість використання правильного насіння та ретельного догляду під час зростання.

Трагічне кохання

Ні спокус... болю... любові...

Розгорнув потертий молитовник... Намагався зосередитись, але жодне слово не доходило до серця. Бо там марно шукати вільного місця. Воно заповнене темнооким дівчиськом. Відколи воно стало приходити до них додому - заволоділа його думками й серцем.

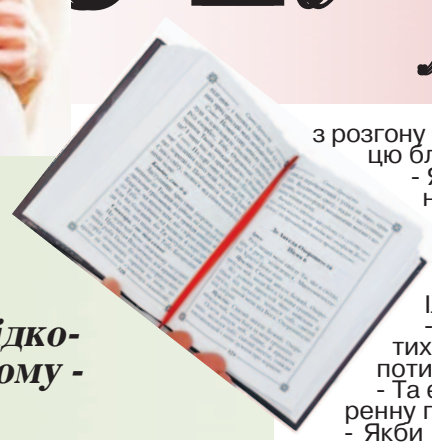

Сердито зашурхотів сторінками. Як тут читати?! Рвучко закрив. Переміряв кімнату кроками. Груди надимались від хвилювання, мов вітрила в шторм. Нарешті не витримав і вийшов із кімнати.

- Куди це ти зібрався? - мати спрямувала на нього сповнений докору погляд. - Щойно ж приїхав!

- З друзями зустрінусь, - відвів очі, щоб не дивитися зайвий раз на смагляву спокусу, випростався.

- Ти чула, Оксанко?

Емілія Броніславівна розвела руками. - Отак завжди! Мало того, що рідко бачимо його, то ще й ніяк не всидить удома.

Денис мимоволі усміхнувся. Мати погрозила йому пальцем.

- Оце виростили з батьком маніпулятора! Усміхнеться, і навіть розсердитися не встигнеш.

Дівчина засміялась. Денис очманіло кліпнув. Яка ж вона гарна! Уся аж сяє, мерехтить, ніби золотим пилом посипана. Ніжна шкіра, до якої так і хочеться доторкнутись. І ці очі - мов глибокі криниці, що в них зірки губляться.

- Я пішов! - рвучко рушив до дверей.

- Хоч би з нами чаю випив! - розсипався срібним дзвоном її голос. - Із вишневим пляцком.

Його тілом пробігли дрижаки. Глибоко вдихнув, озирнувся і похитав головою.

- Дякую! Не сьогодні.

... Свіжий струмінь весняного повітря запаморочив і без того хмільну голову. Денис дійшов до першої лавочки і з розгону гепнувся, підставляючи сонцю бліде обличчя. Заплющив очі.

- Які люди! Панотче, відпустіть нам гріхи! - гримнув поруч радісний сміх.

Аж підскочив від несподіванки. Біля лавки стояли його товариші - Ярослав та Ілля.

- І багато у вас назбиралося тих гріхів? - весело усміхнувся, потискаючи їм руки.

- Та є трохи, - Ярик скорчив смиренну пику. - Каємось.

- Якби ти не пішов на попа вчитися, то теж був би не згірше. А так - благочестивий праведник. Хто б міг подумати, що ти, Дене, обереш таку професію. Колись казав, у журналістику підеш. А сам.

- Передумав. Не хочу цілодобово стирчати на роботі, як мій батько. Та й рішення вчитися в духовній семінарії прийшло несподівано. Так, певно, треба було. Ви ж знаєте, що мої прапрадід і прадід по батьковій лінії були священниками. От і я вирішив продовжувати почесну місію. Гени - потужний рушій!

- Ой, панотче! Та годі вам! - Ілля весело штурхнув його в плече. - Ходімо в бар та пропустимо по кухлю пива. Сто років не бачились! До ранку всього не обговорити.

Закінчення читайте на 10 стор.

Анекдоти до настрою

Михайло оформлюється у відділі кадрів на роботу:

- Який графік роботи вам найбільш зручний? - запитує кадровик.

- Два дні через два.

- Зрозуміло. Поєднуєте роботу з навчанням.

- Ні, з алкоголізмом.

Приходить чоловік у телеательє, приносить телевізор:

- Учора сиджу ввечері, дивлюся телевізор, у вусі цвяшком колупаюся, і раптом... бац - звук пропав!

На пиві:

- Мій кум будує дім. Одного дня відвідую його і оглядаю кімнати. "А чому це у тебе всі кімнати круглі?" - запитую.

- Знаєш, якось теща цікавилась, чи не знайдеться і для неї куточок.